

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

ДЪРЖАВЕНЪ ВѢСТНИКЪ

излиза

за сега три пѣти въ седмицата: вторникъ, четвъртъкъ и сѣбота.

Годишна цѣна на «Държавенъ Вѣстникъ»

за въ Княжеството е 16 лева, за по вънъ заедно съ пощенскитѣ разноски 30 лева.

ЗА ВСѢКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ половинъ страница 30 стотинки.

Писма за абонаменти и публикации

и всичко, що се отнася до Държавенъ Вѣстникъ, се испраща до Администрацията му.

Год. VII.

СОФИЯ, сѣбота 4 май 1885 год.

Брой 43.

ОФИЦИАЛЕНЪ ДѢЛЪ.

На 29 априлий Негово Височество заминахъ отъ Русе за Варна. На 30 сѣщия направихъ смотръ на находящата се въ Варна войска. На 1 того Господарьтъ заминахъ за Шуменъ, тържественно изпроводенъ отъ духовенството, гражданскитѣ и военни власти и гражданитѣ. Въ Шуменъ Негово Височество пристигнахъ сѣщия денъ вечеръта. Посрѣщанieto е било твърдѣ блѣсково. Градскитѣ кметъ поднесълъ Князю хлѣбъ и солъ. Градътъ е билъ украсенъ съ знамена. Вечеръта се дало отъ градътъ банкетъ за 60 души.

По Министерството на Просвѣщението.

Указъ

№ 49.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ доклада му отъ 22 априлий 1885 година подъ No. 850,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ отъ 22 априлий т. г. съгласно чл. 26 отъ закона за окръжнитѣ училищни инспектори, отъ получившитѣ най-много гласове при изборитѣ кандидати за окръжни училищни инспектори, станжли на основание указътъ отъ 27 февруарий т. г. подъ No. 15 на 31 мартъ т. г.

слѣдующитѣ лица за инспектори: за Соф. окр. Хр. Стефановъ и Георги Чолаковъ; за Варненското — Георги Живковъ и Антона Байчовъ; за Търновското — Трайча Китанчевъ; за Шумненското — Стоянъ Заимовъ и Василия Юрдановъ; за Видинското — Димитрия Ц. Коцовъ; за Ломското — Георги Искреновъ; за Плевненското — Яча Бръшляновъ; за Врачанското — Таша Шунтовъ; за Разградското — Анания Явашевъ; за Ловчанското — Атанасъ Узунъ; за Кюстендилско — Марина Пундевъ; за Свищовското — Иванъ Церовъ; за Севлиево — Христа Драгановъ и за Силистренско — В. Шиковъ.

II. Да одобримъ, щото Трайчо Китанчевъ, Стоянъ Заимовъ, Василь Юрдановъ и Ананий Явашевъ да почнатъ да изпълняватъ длъжността отъ 15 юний т. г.

III. Да уволнимъ отъ денътъ на утвърдението новитѣ инспектори въ окръжията: Кюстендилско Николай Павловичъ; Търновско — И. Соколовъ; Ловчанско — В. Вълчановъ; Разградско — Савва Доброплодни; Силистренско — Хр. Филиповъ и Свищовско — Т. Шишковъ.

IV. Нашия Министръ на Народното Просвѣщение се натоварва съ изпълнението на настоящия указъ.

Издаденъ въ Нашия Дворецъ въ София на 22 априлий 1885 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписахъ:

Министръ на Народното Просвѣщение:

Р. М. Каролевъ.

Указъ

№ 54.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милостъ и народната воля

Князь на България

По предложението на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ доклада му отъ 22 априлий 1885 година подъ No. 875,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Назначениятъ съ приказъ No. 38 за и. д. началникъ на отдѣлението при Министерството на Народното Просвѣщение по първоначалнитѣ и главни училища, Лука Вжжаровъ, да се утвърди на сжщата длъжностъ съ предвидената въ бюджета заплата.

II. Исполнението на настоящия указъ възлага на Нашия Министръ на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 22 априлий 1885 год.

На първообразното съ собствената ржка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписаль:

Министръ на Народното Просвѣщение,

Р. М. Каролевъ.

Съ указъ подъ No. 50 отъ 22 априлий т. г. се постановява: по ст. I да се отпусне едноврѣменно държавно пособие отъ петстотинъ лева на Варненското медицинско дружество за поддържане издаваното отъ него медицинско списание, и по ст. II това пособие да се вземе отъ гл. VIII, § 33 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ указъ подъ No. 51 отъ сжща дата назначава се отъ 1 априлий т. г. второстепенния учителъ при Ломската реална гимназия Емануилъ Ивановъ за първостепененъ съ предвидената въ бюджета за тая длъжностъ заплата.

Съ указъ подъ No. 52 отъ сжща дата се постановява: по ст. I да се отпуснатъ едноврѣмени държавни пособия за построяване училищни здания на слѣдующитѣ села: а) 800 лева на с. Дръновецъ, Ломска околия; б) 500 лева на с. Крушево, Горне-Орѣховска околия; в) 500 лева на с. Стара-Рѣка, Еленска околия, и г) 400 лева на с. Маноя съ с. Кесарка, Дръновска околия, и по ст. II поменатитѣ сумми да се взематъ отъ

гл. VII, § 26 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение.

Съ указъ подъ No. 53 отъ сжща дата, увольнява се отъ 1 априлий т. г. Милица Прѣдичъ отъ длъжността третостепенна учителка при Варненската дѣвическа гимназия, по собствено нейно желание.

ПРИКАЗЪ

№ 49.

Разрѣшавамъ да се отпуснатъ отъ гл. V, § 21 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едноврѣменни държавни пособия:

1) на Константина Ив. Калчева, студентъ въ политехниката въ Грацъ — 350 лева;

2) на Константинъ Минчевъ, студентъ по правото въ Одесса — 350 лева;

3) на Владимира Ив. Дяковичъ, студентъ по физико-математика въ Одесса — 240 лева;

4) на Ивана Начевъ, студентъ по правото въ Одесса — 240 лева, и

5) на Никола Дуковъ, студентъ по физико-математика въ Одесса — 500 лева.

София. 22 априлий 1885 год.

Министръ на Народното Просвѣщение,

Р. М. Каролевъ.

Съ приказъ подъ No. 47 отъ 20 апр. т. г. увольнява се отъ 1 априлий т. г. Иванъ Кирчовъ отъ длъжността разсиленъ при Министерството на Народното Просвѣщение и на негово мѣсто отъ 9 сжщия мѣсець се назначава Димитръ Георгиевъ съ 66 лева и 66 стотинки мѣсечна заплата.

Съ приказъ подъ No. 48 отъ сжща дата увольнява се отъ 20 априлий т. г. Кънчо Устабашиевъ отъ длъжността писаръ при Българската Народна Библиотека и на негово мѣсто отъ сжща дата се назначава Сотиръ Николовъ.

Съ приказъ подъ No. 50 отъ 26 апр. т. г. разрѣшава се да се отпусне отъ гл. V, § 22 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едноврѣменно държавно пособие отъ петстотинъ лева на Коста М. Байкушевъ, ученикъ въ I курсъ на лѣсничейството въ Писекъ.

Съ приказъ подъ No. 51 отъ 27 априлий т. г. утвърдява се за и. д. пресмѣтатъ въ Статистическото бюро С. Стамболлиевъ, съ предвидената въ бюджета за тази длъжностъ заплата; почванието на заплатата му да се счита отъ деня на встъпването му въ длъжностъ.

Съ приказъ подъ No. 52 отъ 30 априлий т. г. съгласно чл. 16 буква г отъ закона за раздаване стипендии и пособия, отнема се отъ 1-й май т. г. стипендията на Ивана Праматаревъ отъ с. Горно Драгалище, ученикъ въ Самоковското духовно училище.

Съ приказъ подъ No. 53 отъ съща дата назначава се отъ 1 май т. г. Никола Бѣловѣждовъ за волнонаемъ учителъ при Софийската дѣвическа гимназия, съ 66 лева 66 ст. мѣсечно възнаграждение.

Съ приказъ подъ No. 55 отъ 1 май т. г. разрѣшава се да се отпусне отъ гл. V, § 22 по тазгодишния бюджетъ на Министерството на Народното Просвѣщение едномѣсечно държавно пособие отъ 300 лева на Хр. Н. Гарибовъ, ученикъ по тѣхническитѣ науки въ г. Seraing (Белгия), за довършване тая година курса на наукитѣ си.

Съ приказъ подъ No. 57 отъ 1 май т. г. Тома Йоповъ за и. д. третостепененъ учителъ при Царибродското трикласно училище съ предвидената въ бюджета за тая длѣжностъ заплата.

По Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла.

Указъ

№ 72.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България

По предложението на Наштъ Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, представено Намъ съ докладътъ му отъ 26-ий априлий 1885 год., подъ No. 3082 и съгласно мнѣнието на Министерский Сѣвътъ,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да се отпуснатъ на бивший Министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла, Н. Сукнаровъ, слѣдующето му, съгласно чл. 29 отъ „закона за чиновницитѣ“ двумѣсечно възнаграждение въ размѣръ на 2000 лева, които да се взематъ отъ запазенія фондъ на Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за настоящата 1885 финансова година.

II. Настоящий указъ и докладъ да се внесжтъ за одобрение въ най-близката сессия на Народното Собрание, съгласно чл. 58 отъ закона за отчетността на бюджетътъ.

III. Наштъ Управляющий Министерството на Вжтрѣшнитѣ Дѣла се натоварва съ изпълнението на настоящий указъ.

Издаденъ въ Нашата Столица София на 26 априлий 1885 год.

На първообразното написано „одобрено“:

По височайша заповѣдь на Негово Височество, Намѣстникъ, Предсѣдатель на Министерский Сѣвътъ, Министръ на Финанситѣ,

Каравеловъ.

Управляющий Министерството на Вжтр. Дѣла:
Каравеловъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 3082.

Господарю!

На основание чл. 58 отъ закона за отчетността по бюджетътъ и съгласно мнѣнието на Министерский Сѣвътъ, изложено въ протокола му отъ 15 того подъ No. 21, честь имамъ най-покорно да моля Ваше Височество да благоволите и разрѣшите, щото слѣдующето, съгласно чл. 29 отъ закона за чиновницитѣ съдържание на бивший министръ на Вжтрѣшнитѣ Дѣла Н. Сукнаровъ въ размѣръ на 2000 лева, да се истегли отъ запазенія фондъ на повѣренното ми Министерство по бюджета за настоящата 1885 год.

Ако Ваше Височество одобря ате това мое предложение, то благоволете и подпишете приложенный тукъ указъ.

Смѣтъ, Господарю, на Ваше Височество най-покоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 26 априлий 1885 год.

Подписаль:

Управляющий Министерството на Вжтр. Дѣла,
Каравеловъ.

Съ указъ подъ No. 64 отъ 22 априлий т. г., опредѣлява се инвалидна пенсия отъ среденъ разредъ въ размѣръ 180 лева въ годината на бивший Свищовский младши полицейски стражаръ Петра Атанасовъ, родомъ изъ гр. Калоферъ, който презъ мѣсець юлий 1884 год., въ врѣме изпълнение служебнитѣ си обязанности, получилъ тежка рана съ ножъ въ лѣвата страна на мишцата, вѣдствие на което, спорѣдъ мнѣнието на лѣкаретѣ, за дълго врѣме, а може би и за винаги, ще бѣде неспособенъ за тежка работа.

Тазя пенсия ще се отпуска редовно на Петра Атанасовъ отъ 1-ий февруарий т. г., до когато той оздравѣе и стане способенъ за работа.

Съ указъ подъ No. 71 отъ 26 априлий т. г., и. д. полицейски приставъ въ столицата Никола Бояджиевъ се утвърждава въ тая длъжностъ.

Съ указъ подъ No. 73 отъ 26 того, отпущатъ се отъ извънреднитѣ сумми на Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла по бюджета за 1884 год., на Варненскій жителъ В. Папанчевъ, недополученото му, за 18 денье отъ юлий мѣсецъ 1880 г., съдържание въ размѣръ на 70 лева 52 ст., за службата му като членъ — секретаръ при Варненския окр. съвѣтъ.

Съ височайше одобреній докладъ подъ No. 3111 отъ 27 априлий т. г., на счетоводителя при Министерството на Вътрѣшнитѣ Дѣла, Филаретъ Головановъ, се разрѣшава шестънедѣленъ заграниченъ отпущекъ.

Съ приказъ подъ No. 93 отъ 22 априлий т. г., на Царибродскій околийскіи началникъ Генча Михайловъ се разрѣшава, по болѣсть, едномѣсеченъ отпущекъ, начинайки отъ 1-ий май т. г.

Съ приказъ подъ No. 94 отъ сѣщата дата, Кръстѣо Ковачовъ се назначава приврѣменно за и. д. секретаръ при Софійското градоначалство, съ право на пълно съдържание по бюджета.

Съ приказъ подъ No. 96 отъ 25 априлий т. г., на секретаря при Плевненското окръжно управление Ив. Д. Тумпаровъ се разрѣшава едномѣсеченъ отпущекъ.

По Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Указъ

№ 28.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля
Князь на България

По предложение на Нашътъ Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията, представено Намъ съ докладътъ му отъ 20 априлий 1885 год., подъ № 2589,

ПОСТАНОВИХМЕ И ПОСТАНОВЯВАМЕ:

I. Да утвърдимъ „правилника за дѣлопроизводството по изпълнението закона за пощенскитѣ бонове“.

II. Поменѣтия правилникъ да се положи въ дѣйствию отъ 1-ий идущий августъ 1885 год.

III. Изпълнението на настоящия указъ възлагаемъ на Нашия Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията.

Издаденъ въ Нашътъ Дворецъ въ София на 22 априлий 1885 год.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,
И. Цановъ.

Докладъ до Негово Височество

№ 2589.

Господарю!

Съгласно съ чл. 9 отъ закона за пощенскитѣ бонове, като прилагамъ при това изработений „правилникъ за дѣлопроизводството по изпълнението закона за пощенскитѣ бонове“ честь имамъ най-покорно да помоля Ваше Височество, да благоволите и го утвърдите, чрезъ подписванието предложеніи при това указъ.

Смъ, Господарю, на Ваше Височество най-закоренъ служителъ и вѣренъ подданикъ.

София, 20 априлий 1885 год.

Подписалъ: Министръ на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията,
И. Цановъ.

ПРАВИЛНИКЪ

за дѣлопроизводството по изпълнение закона за пощенскитѣ бонове.

Стойность и категория на пощенскитѣ бонове.

Членъ 1. Пощенскитѣ бонове сѣ подраздѣлени на пять категории. Всѣка категория има своята опредѣлена стойность.

1-та категория има стойность	1	левъ,
2-та	2	”
3-та	5	”
4-та	10	”
5-та	20	”

Всѣка категория отъ пощенскитѣ бонове има номеръ по редъ, който почва отъ номеръ 1 и се продължава до едно неопредѣленно число, тъй щото, всѣки бонъ се отличава въ своята категория съ единъ номеръ по редъ, който въ никой случай не може да се повтори.

Писалищата натоварени съ издаванието и заплащаніето на пощенскитѣ бонове.

Чл. 2. Всичкитѣ пощенски писалища въ Княжеството могатъ да издаватъ и да исплащатъ пощенски бонове.

Право за изискване при издаването пощенскитѣ бонове.

Чл. 3. Правото за заплащане на издадени пощенски бонове е:

1)	за	пощ. бон.	на	стойн.	отъ	1, 2 и 5	лева	—	5	ст.
2)	"	"	"	"	"	10	"	—	10	ст.
3)	"	"	"	"	"	20	"	—	20	ст.

Това право и стойността на пощ. бонъ трѣбва да се заплатятъ отъ купувача.

Стойността на пощ. бонове не може да се исплаща отъ купувача въ мѣдни монети.

Срокъ за исплащане.

Чл. 4. Пощенскитѣ бонове се исплащатъ въ сребро и въ единъ срокъ отъ 3 мѣсеца, начиная отъ деня на издаването имъ. Щомъ това врѣме се просрочи, всѣкий пощенскій бонъ подлѣжи на нова такса, равна на шрвата толкова пѣти, колкото тримѣсечие или дробъ отъ тримѣсечието се е изминало отъ датата на истичанието срока на първото тримѣсечие, презъ което врѣме бонътъ е билъ въ сила за исплащане (чл. 6 отъ закона).

Изгубени и унищожени пощенски бонове.

Чл. 5. Исплащанieto на пощенскитѣ бонове не може да стане друго-яче, освѣнъ при представянieto на самия бонъ (чл. 7 отъ закона).

Отъ това слѣдва, че стойността на всѣки унищоженъ или изгубенъ пощенскій бонъ, остава за въ полза на държавното съкровище и че нито купувача нито пъкъ получателя могатъ да искатъ възвръщанieto на стойността му, или пъкъ исплащанieto на единъ пощ. бонъ, който не се намира въ тѣхни рѣцѣ.

Окончателенъ срокъ за исплащанieto на пощенскитѣ бонове.

Чл. 6. Всѣкий пощ. бонъ, на който исплащанieto не е било поискано въ единъ срокъ отъ една година, начиная отъ деня на издаването му, се счита за окончателно просроченъ, и стойността му остава въ полза на държавното съкровище (чл. 7 отъ закона).

Испращане пощенски бонове по станциитѣ.

Чл. 7. Станциитѣ получаватъ квитанционни книги за пощ. бонове отъ окръжнитѣ или околийски ковчежничества срещу расписка, издадена отъ книга No. 42. Въ края на всѣкий мѣсець окръжнитѣ или околийски ковчежничества съобщаватъ съ вѣдомость No. 44 въ Главното Управление на телегр. и пощитѣ, колко кв. книги за

пощ. бонове, отъ каква категория и стойность сж отпуснали на станциитѣ презъ течението на мѣсеца.

Провѣрка при получаванieto квитанционни книги съ пощенски бонове.

Чл. 8. Приполучванieto въ една станция кв. книги съ пощ. бонове, началника на станцията, въ присѣствие на чиновницитѣ отъ станцията, провѣрява въ сжщия денъ на получванieto най-първо числото на квит. книги и боноветѣ отдѣлно въ всѣка книга, а тѣй сжщо и да ли номерата поредъ слѣдватъ редовно и безъ прекъсване отъ 1 до послѣдний номеръ.

Начинъ за постѣпване при оказване разлика въ квитанционнитѣ книги за пощенски бонове.

Чл. 9. Въ случай, че се окаже нѣкоя разлика въ количеството на кв. книги или боноветѣ, които съставляватъ кв. книги записачи въ книга № 42 и въ расписката, и намѣрени на лице или пъкъ когато No. No. поредъ не се срещатъ съ тия означени въ поменѣтата книга, началника на станцията състави актъ, въ който излага слѣдующето:

- 1) количеството на кв. книги;
- 2) количеството на пощ. бонове, които сж се оказали въ всѣка кв. книга;
- 3) разницата между горнитѣ количества и тие означени въ книгата, и
- 4) разницата, която сжществува между — дѣйствителното номерирване на боноветѣ и това означено въ книгата.

Тоя актъ, подписанъ отъ началника на станцията и присѣтствующитѣ чиновници заедно съ кв. книга се възвръщатъ въ ковчежничеството.

Въ подобни случаи ковчежничеството взема немедленно нуждитѣ мѣрки за поправление на грѣшката, ако е възможно или пъкъ отпущатъ нови кв. книги, като погрѣшнитѣ представятъ въ Министерството на Финанситѣ.

Съхранение на пощенскитѣ бонове въ станциитѣ.

Чл. 10. Слѣдъ провѣряванieto на полученитѣ пощ. бонове началника на станцията самъ или чрезъ нѣкой чиновникъ и въ негово присѣствие се распорѣжда за потисванieto на станционния печатъ съ краска върху всичекитѣ получени пощ. бонове. Тоя печатъ се потисва върхъ лѣвия горенъ край на бона, на равно съ марката за правото и по начинъ, щото, при отрѣзванieto на бона отъ кочана, печатътъ да остане потиснатъ наполовина върхъ кочана и бона.

Въ никоя станция не трѣбва да се намиратъ пощ. бонове безъ да бѣде потиснатъ върху тѣхъ печата на писалището.

Отговорността на началниците станции.

Чл. 11. Началниците станции сж отговорни лично както за запазването пощ. бонове тѣй и за изгубването или открадването имъ. Тѣ сж длъжни да взематъ нужните мѣрки за съхранението имъ.

Издаване пощенски бонове.

Чл. 12. Когато нѣкое лице поиска единъ или повече бонове, началника станции означава върху всѣкой единъ бонъ, датата на издаването му т. е. датата на продаването му, послѣ потисва съ най-голъмо внимание клеймото съ датата върху бона, когото предава на купувача срещу заплатата отъ него стойностъ и право.

Самъ купувача написва мѣстото на когото ще се заплати бонъ. По негово обаче желание, записването може да стане и отъ чиновника.

Върхъ кочана се потисва само клеймото съ датата.

Редъ за държане при издаването на пощенски бонове.

Чл. 13. Строго се запрещава прекъсването на серията отъ номерата по редъ на боновете за продажване. Боновете трѣбва да се продаватъ на публиката по редъ на номеритѣ.

Издаване голѣмо количество на бонове на едно и сжщо лице.

Чл. 14. На едно и сжщо лице могатъ да се издаватъ толкова пощ. бонове отъ всѣка категория колкото то пожелае.

Испращание задѣйствуванитѣ кв. книги съ пощ. бонове въ Главното Управление.

Чл. 15. Задѣйствуванитѣ кв. книги съ пощ. бонове се испращатъ въ Главното Управление слѣдъ задѣйствуванието имъ.

Пятнадесато-дневна вѣдомость за продадени пощенски бонове.

Чл. 16. На 16 и 1 число всѣкий мѣсець станциитѣ сключватъ вѣдомостъта, фор. 32, която испращатъ въ Главното Управление (контролно отделение). Станциитѣ означаватъ всѣкий день съ най-голъмо внимание върху вѣдомостъта, номерата на издаденитѣ бонове отъ всѣка категория въ графата отъ No. . . . до No. . . .

Вѣдомостъта, форма 32, трѣбва да се представя и когато нѣма издадени пощенски бонове презъ 15 денье.

Исплащание пощенскитѣ бонове.

Чл. 17. Когато исплащанieto на единъ пощенскый бонъ се поиска въ писалището на назначението, означено върхъ самия бонъ, то той се исплаща отъ станцията безъ никакво удостовѣрение на личността. Началника станции се ограничава, само да констатира, че расписването за получение стойността, направено въ негово присѣствие, е редовно, и че тоя подписъ е еднакъвъ съ означеното върху бона име, на което трѣбва да се заплати бона.

Ако напротивъ исплащанieto на бона се поиска въ друга станция но отъ сжщия получателъ или неговъ пълномощникъ, то предявителя трѣбва да удостовѣри личността си.

Провѣрка на пощ. бонове при представлението имъ за исплащание.

Чл. 18. Представенитѣ за исплащание пощ. бонове трѣбва да се провѣрватъ съ голѣмо внимание отъ точка зрѣние на тѣхната сжщностъ.

Началника на станцията провѣрва особено начина, по който тия бонове сж съставени, тѣхната краска, формата и реличината на номерата имъ, а тѣй сжщо клеймото и печата на издаваемата станция.

Въ случай на съмнѣние въ сжщността на пощ. бонъ, началника на станцията го задържа срещу една расписка, форма No. 206, употребяема за пощ. записъ, и го испраща немедленно въ управлението съ своитѣ забѣлѣжки.

Пощенски бонове скжсани или заличени.

Чл. 19. Началниците на станциитѣ задържатъ може срещу расписка и испращатъ въ Главното Управление, пощ. бонове, върху които не е възможно да се узнае No. по редъ, стойността, датата на издаването и името на получателя, а сжщо и такива, които по причина на окжсване или заличаване не могатъ да бѣдѣтъ приети като оправдателни документи.

Истривания, заличавания и надписвания оказавши се върху пощенски бонове. Разница между името на предявителя и означеното върху бона.

Чл. 20. Началника на станцията задържа и испраща въ главното управление и пощ. бонове върху които името на получателя и мѣстоназначението се окажатъ истривани или надписвани,

тъй също и тия, върху които името на получателя не е равно съ това на предявителя на бона.

Разяснения, които трѣбва да се изискватъ отъ предявителя на единъ пощ. бонъ, скжсанъ, надписванъ, заличаванъ и въ който името и адреса на предявителя не сж въ пълно равни съ името и адреса означени върху бона.

Чл. 21. Когато се представи за исплащане нѣкой бонъ, съдържащъ който и да е отъ горѣизложенитѣ нередовности, то предявителя е длъженъ да достави саморѣчно едно обяснение, което ще съдържа:

1) името и адреса на лицето, което му е испратило бона;

2) състоянието, въ което се е оказалъ бонътъ при получаването му; и

3) отъ кого е направено надписването, заличаването или истриването

Тѣй също предявителя трѣбва да удостовѣри, че е същия притежателъ на бона и да даде всичкитѣ нуждни разяснения, отъ които Главното Управление може да се освѣтли, и бѣде въ състояние да позволи плащането.

Ако предявителя на бона е неграмотенъ, то той може да състави обяснението си чрезъ второ лице и да удостовѣри самоличността си чрезъ двама свидѣтели, познати на началника станции. Тия свидѣтели трѣбва да подпишатъ обясненията.

Бона и обясненията се препращатъ въ Главното Управление.

Просрочени пощенски бонове.

Чл. 22. Когато единъ просроченъ пощ. бонъ е представенъ въ нѣкоя станция за исплащане, началника на станцията изисква отъ ново правото споредъ чл. 4.

Исплащането на това право се извършва чрезъ пощенски марки, които се залѣпятъ на обратната страна на бона и унищожаватъ по срдствомъ клеймото съ дата, въ присѣтствието на предявителя на бона.

Възвръщане стойността на пощ. бонове.

Чл. 23. До тогава, до когато купувача притежава пощ. бонъ и не е записалъ въ него името на получателя може да изиска възвръщането стойността му, за което е достатъчно да се подпише за получаването на стойността.

Но ако името на друго лице е вече означено върху бона, началника на станцията го задържа срещу расписка № 206 и го препраща въ главното

управление, като означаи върху формата причинитѣ, които сж заставили купувача да не испраща бона на получателя.

Формата № 206, (заявление за пощенски записъ) и бона се испращатъ въ Главното Управление.

Въ случай на просрочаване такива бонове подлѣжатъ, както и другитѣ, на нова такса, предвидена въ чл. 4.

Въ никой случай взетото право за единъ продаденъ пощ. бонъ не може да се възвърне, тѣй като това право принадлежи на държавното съкровище отъ деня на издаването бона.

Подписване отъ получателя исплатенитѣ пощенски бонове и потисване клеймото съ датата върху имъ.

Чл. 24. Преди да се исплати стойността на единъ пощ. бонъ, началника на станцията поканва предявителя на бона да се подпише.

Ако предявителя е неграмотенъ, подписването се замѣсти съ слѣдующата формалностъ:

1) чрезъ двама свидѣтели, познати на получателя, които се подписватъ за получаването стойността; и

2) Чрезъ упълномощаване друго лице.

Веднага съ исплащането на бона чиновника потисва и клеймото на исплащающата станция.

Чл. 25. Всичкитѣ распорѣждания, относително исплащането на пощ. записи, които не противорѣчатъ на формалноститѣ, опредѣлени въ настоящи правилникъ, се приспособява и при исплащането на пощ. бонове, а най-вече въ случаитѣ, предвидени при исплащането пощ. записи на солдати и на лица, които сж фалирали и прочее.

Записване исплатенитѣ пощ. бонове въ вѣдомостъта форма No. 40.

Чл. 26. Исплатенитѣ пощ. бонове се вписватъ въ една вѣдомостъ, форма No. 40, съ означение станцията на издаването, номерата, стойността и датата на исплащането записитѣ, а тѣй също и дозетото право (ако има).

Чл. 27. На 16 и 1 число всѣкой мѣсепъ станциитѣ ще сключаватъ и испращатъ въ Главното Управление на телеграфитѣ и пошитѣ вѣдомостъта, форма No. 40, придружена отъ вписанитѣ въ нея исплатени бонове.

Въ тая вѣдомостъ се записватъ боноветѣ по датата на исплащането имъ, и споредъ указанитѣ и подраздѣленитѣ въ нея графи.

Тая петнадесето-дневна вѣдомостъ, форма No. 40, се испраща въ контролното отдѣление при Глав.

Управление, и когато не е билъ исплатенъ нито единъ пощенски боенъ.

Контролиране пощ. бонове въ управлението.

Чл. 28. Контролното отдѣление при Главното Управление държи една книга форма No. 45, въ която се отваря за всѣка станция отдѣлна смѣтка за полученитѣ отъ ковчежничествата продадени и исплатени пощ. бонове.

Полученитѣ вѣдомости, форма No. 32, се провѣрватъ и записватъ въ книгата No. 45.

Вѣдомостъта, форма No. 40, се провѣрва и се записва въ книгата No. 45 срещу издаденитѣ пощ. бонове.

Номерата на исплатенитѣ пощ. бонове се провѣрватъ съ задѣйствианитѣ кв. книги, а тъй сѣщо и взетата отново такса за просрочнитѣ бонове.

На края на всѣкой мѣсець Главното Управление представя въ Министерството на Финанситѣ три вѣдомости подъ No. 13, а, б, в, за полученитѣ отъ ковчежничествата продаденитѣ и исплатенитѣ отъ станциитѣ пощ. бонове презъ течението на мѣсеца.

Отчетность.

Чл. 29. Постѣпалитѣ отъ продаденитѣ пощ. бонове сумми и права се записватъ на приходъ въ книгата No. 11 (приходъ-расходъ). Това записване става четири пѣти въ мѣсеца, а именно: на 8, 16, 24, 30 или 31 включително.

Чл. 30. Израсходванитѣ сумми срещу исплатенитѣ пощ. бонове се записватъ на расходъ въ книгата No. 11 (приходъ расходъ) въ колоната „заплащане и възвръщане такси“. Това записване става четири пѣти въ мѣсеца, а именно: на 8, 16, 24, 30 или 31 число включително.

Съ указъ подъ No. 27 отъ сѣща дата, одобряватъ се за допълнителни членове при епархийскитѣ духовни съвѣти слѣдующитѣ лица: 1) за Търновскій епархияленъ духовенъ съвѣтъ свещеницитѣ Иванъ Х. Крътевъ отъ Търново и Михайлъ Мянковъ отъ Дръново; 2) за Варненско-Преславскій епархияленъ духовенъ съвѣтъ свещеницитѣ Христо Върбановъ отъ Варна, Георги Антоновъ отъ с. Кестричъ и Желѣзко Грозевъ отъ с. Джаферлий; 3) за Ловчанскій епархияленъ духовенъ съвѣтъ свещеницитѣ Стефанъ Мановъ отъ Лввечъ и Петръ Митовъ отъ с. Лѣтница; 4) за Вратчанскій епархияленъ духовенъ съвѣтъ иконома Никола Илиевъ и свещеника Дамянъ

Мариновъ отъ Вратца; 5) за Дорѣстоло-Червенскій епархияленъ духовенъ съвѣтъ свещеницитѣ Иванъ А. Поповъ отъ Руссе и Стоянъ Станчовъ отъ с. Червена-Вода; и 6) за Видинскій епархияленъ духовенъ съвѣтъ свещеницитѣ Младенъ Филиновъ отъ Кула и Василий.

По Министерството на Правосъдието.

На първообразното съ собствената рѣка на НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО написано,

„Замѣнявамъ на вѣченъ затворъ съ окови“
19.IV.85. „Александръ“.

Докладъ до Негово Височество

№ 60.

Господарю!

Възъ основание къмъ чл. 31 отъ допълнението къмъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила при това имамъ честь всепокорнѣйше да представя, на благоусмотрѣнието на Ваше Височество, въ прѣсѣтъ присѣдата № 113, отъ 10 октомврий 1884 год. на Руссенскій апелативенъ сѣдъ, чрезъ която Коста Цоловъ Сръбчето, родомъ отъ г. Сересъ (въ Македония) живущъ въ г. Плѣвентъ (България) е осѣденъ на смъртно наказание чрезъ обѣсване, по обвинението му въ убивание Юсеинъ Мехмедовъ, въ нараняване и ограбване Мехмедъ Мехмедовъ, изъ с. Катерица (Плѣвненско окръжи) и въ ограбване стоката на Мередики Астарджиева, изъ г. Никополю. Тая присѣда е потвърдена съ рѣшението No. 33 отъ 16 февруарий 1885 год. на Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

Смѣтъ, Господарю, на Ваше Височество пѣпокоренъ служителъ и вѣренъ поданикъ.

София, 19 априлий 1885 год.

Подписалъ: Управляющій Министерството на Правосъдието, Министръ на Външнитѣ Работи и Исповѣданията И. Цановъ.

Съ указъ подъ № 51 отъ 22 априлий г. г., смегчава се отъ три на една година затворъ въ окови наказанието на Юмеръ Мехмедовъ, жителъ отъ село Чанакчиларъ (Тутраканска околия) осѣденъ съ присѣдата No. 3 отъ 30 януарий 1884 год. на Руссенскій апелативенъ сѣдъ, по обвинението му въ насилственъ откарване и обезчестяване дѣвицата Емине Мемхедова, отъ сѣщото село.

Съ указъ подъ No. 52 отъ сѣща дата, смегчава се отъ три на единъ-мѣсеченъ затворъ наказанието на Хамза Кадиловъ, бившии кметъ въ с. Асвантъ-къой (Руссенско окръжие) осъденъ съ присѣдата No. 13 отъ 11 февруарий 1884 год. на Руссенскій окръженъ съдъ по обвинението му въ злоупотребуване на правителствени пари.

Съ приказъ подъ № 59 отъ 24 апр. т. г., назначава се за секретаръ на нотариуса при Севлиевскій окръженъ съдъ, на мѣсто вакантно, писарьтъ при сѣщій съдъ, Ив. П. Медаревъ, което назначение се счита отъ 19 априлий.

По Министерството на Финанситѣ.

Съ указъ подъ No. 74 отъ 26 апр. т. г. постановява се: по ст. I увольнява се ковчезника на Никополското околийско ковчезничество, К. Апостоловъ отъ занимаемата му длъжностъ, който ще се има предъ видъ за друга длъжностъ; и по ст. II назначава се на мѣсто Апостолова за ковчезникъ на Никополското околийско ковчезничество Хр. Симеоновъ, който представи нужната гаранция.

Съ указъ подъ № 75 отъ 26 априлий т. г., се постановява: по ст. I, П. Пенчовъ се назначава за управителъ на Кулската митница, на мѣсто Н. Каракашова, който се превежда за помощникъ секретаря въ Ломъ; по ст. II Ломскія подсекретаръ Т. Цановъ се повишава за секретаръ при Видинската митница на мѣсто Р. Каракашова, а послѣдний се назначава за управителъ на Царибродската митница; по ст. III управителя на Царибродската митница П. Георгиевъ се премѣства на сѣща длъжностъ въ Вакарелъ, а тамошния управителъ А. Даскаловъ се назначава за оцѣнителъ въ Руссенската митница, на мѣсто П. Попова, който се увольнява, на основание законна за гаранциитѣ; по ст. IV Ив. Мазаковъ се назначава за оцѣнителъ при Царибродската митница, на мѣсто вакантно; по ст. V управителитѣ на Кюстендилската митница П. Наумовъ и на Никополската Чорапчиевъ се размѣняватъ едина на мѣстото на другия; по ст. VI, А. П. Илиевъ се назначава за оцѣнителъ при Кюстендилската митница, на мѣсто Ив. Помянова, а послѣдний се премѣства на сѣща длъжностъ въ Никополъ; по ст. VII Никополския оцѣнителъ Ст. Николовъ се премѣстя за помощникъ оцѣнителя въ Руссе, на мѣсто К. Н. Минкова, който се отчислява; по ст. VIII Варненския оцѣнителъ, К. Стефановъ се отчислява, съгласно закона за гаранциитѣ; по ст. IX управителя на Чифутъ-

Кюйската митница П. Георгиевъ се отчислява на основание буква б, на чл. 50 отъ закона за чиновницитѣ; и по ст. X заплатитѣ на лицата, които се назначаватъ на ново или се отчисляватъ, ще се отпуща до деня на приеманieto и предаването длъжността, а на ония, които се премѣстватъ отъ една длъжностъ на друга, ще се отпуща непрекъснато.

Съ височайшии указъ подъ № 76 отъ 12 апр. т. г., се постановява: размѣра на гаранциитѣ, които, съгласно съ специалний законъ, трѣбва да представятъ горескитѣ писари и контролеритѣ при минитѣ: Мошино и Тръвна и при солницата Балчикъ да бѣде за първитѣ (писаритѣ) по 300 лева, а за послѣднитѣ (контролеритѣ) по 500 л.

Съ Височайше одобреній докладъ подъ № 12593 отъ 26 априлий т. г., разрѣшава се на подсекретаря при Вакарелската митница, С. Х. Райкова, двадесетъ и три-дневенъ заграниченъ отпускъ, начиная отъ 6 до 29 май т. г.

По височайше одобреній докладъ подъ № 12595 отъ сѣща дата, разрѣшава се на помощникъ магазинера при Ломската митница, Тома Стефановъ петнадесетодневенъ заграниченъ отпускъ, който ще се счита отъ 5 до 20 май т. г.

Съ приказъ подъ No. 82 отъ 27 апр. т. г., стипендията на Наума Тюфекчиевъ, който слѣдва оръжейното искусство въ Лиежъ (Белгия) се увеличава отъ 100 лева на 120 лева мѣсечно отъ 1 идущий май с. г.

По Военното Вѣдомство.

Негово Височество въ Ст. София на 22 апр. 1885 год. изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 24.

Опредѣляватъ се на служба уволненитѣ изъ Императорската русска служба отъ корпуса на морската артиллерия Капитанъ Чеховъ и отъ флотата Лейтенантъ Лебедевъ, — като се назначатъ: първия — завѣдующий домакинството въ морската часть, а втория — старши офицеръ на яхтата „Александръ“ и двамата отъ 1 априлий текущата година.

Назначава се Подпоручикаотъ 8-ия пѣшии приморски полкъ Беревъ — на вакантната длъжностъ взводенъ офицеръ въ Военното на Негово Височество училище.

Уволняватъ се въ отпускъ за граница Подпоручика отъ 1-ия пѣшии Софийски на Негово Ви-

сочество полкъ Петровъ — на четири мѣсеца, по болестъ и младшия лѣкаръ отъ 7-я пѣши Прѣславски полкъ Мироновъ — на два мѣсеца.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Майоръ,
Князь Кантакузинъ.

Отъ господина Военный Министръ.

ПРИКАЗЪ

№ 17.

Прилагаемитъ при това, утвърдили отъ Негово Височество, рисунки на дружиннитъ ротни желнерни значки въ пѣшитъ полкове, въ Военното на Негово Височество училище и въ Пионерната дружина — предписвамъ да се приематъ за ръководство въ войскитъ, при което прибавямъ, че войсковитъ части въ непродължително врѣме ще бждатъ снабдени съ такива значки съ попечението на Военното Министерство.

София, 21 февруарий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Майоръ,
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 41.

Отъ 8-ия пѣши Приморски полкъ Поручикъ Паневъ и отъ 5-ия пѣши Дунавски полкъ Подпоручикъ Господиновъ, се назначаватъ: първия за членъ на Варненската приемателна коммисия на мѣсто Поручика Паприкова, който получи друго назначение, а втория — за Завѣдующий Руссенския вещеви складъ на мѣсто Подпоручика Стоянова, който искара узаконения срокъ.

София, 19 априлий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

ПРИКАЗЪ

№ 45.

Негово Височество благоволи да награди Завѣдывающия Собственния на Негово Височество Конвой Флигель-Адъютанта Подполковника Барона Корвина съ орденъ „за заслуга“, за отличоусърдната му служба.

София, 23 априлий 1885 год.

Подписалъ: Военный Министръ Генералъ-Майоръ
Князь Кантакузинъ.

Отъ Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла.

ОКРЪЖНО

№ 3140.

Господину окръжному управителю.

При настоящето като испращамъ два доклада отъ Г-на Военный Министръ до Министерский Съвѣтъ отъ 18 того подъ № № 2615 и 2616, утвърдени отъ Министерский Съвѣтъ въ засѣданieto му отъ 24 текущаго (протоколъ No. 22) предлагамъ ви, г-не управителю, препишъ отъ тия доклади да испратите въ окръжний комитетъ по народното опълчение въ повѣренното ви окръжие, за ръководство и изпълнение отъ негова страна.
София, 29 априлий 1882 год.

Управляющий Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла,

Каравеловъ.

Главенъ секретаръ, Петковъ.

Началникъ на отдѣлението, Гешевъ.

Отъ Военното Министерство.

Въ Министерский Съвѣтъ.

№ 2615.

Съгласно чл. 42 отъ законътъ за народното опълчение мишенитъ (нишанитъ), гимнастическитъ принадлежности и пр. за четитъ на народното опълчение трѣбва да се приготвяватъ отъ принадлѣжащитъ на четитъ сумми.

Обаче практиката презъ мин. години показва, че нѣкои общини не желаятъ да отпускатъ каквигодѣ парични средства за доставление на означенитъ потребности, предъ видъ на което полезно би било, щото Министерский Съвѣтъ, като висша инстанция по дѣлата на народното опълчение, съ особенно постановление да задлѣжи окръжнитъ комитети да се погрижатъ за набавление въ четитъ, по исканието на окръжнитъ военски началници, всичко необходимо за водение занятията съ народното опълчение, съгласно новоизработенитъ въ Военното Министерство и расиратени вече до окръжнитъ военски началници программы.

Такъвото постановление на Министерский Съвѣтъ необходимо е да се обнародва съ циркулярно по Министерството на Вътрѣшнитъ Дѣла, за което моля распореджанието на Министерский Съвѣтъ.

София, 18 априлий 1885 год.

Военный Министръ Генералъ-Майоръ

Князь Кантакузинъ.

Началникъ на отдѣл.: Подполк. Скордули.

Въ Министерский Сѣвътъ.

№ 2616.

Съгласно чл. 1 отъ законъ за народното опълчение, въ опълчението постъпватъ всичкитѣ мѣжъе, които сѣ по-млади отъ 40 год. Предъ видъ обаче значителната численостъ на опълчението, немогѣтъ въ една и сѣща година да бѣдѣтъ привлечени къмъ обучение всичкитѣ опълченци, тъй като: 1) не всичкитѣ чети, споредъ отпустнатия кредитъ, могѣтъ да иматъ инструкторъ; и 2) освѣтъ това, даже въ ония черти, въ които се намира инструктора послѣдний нѣма възможност да се занимава въ едно и сѣщо врѣме съ 200 души опълченци.

Правото за опредѣление — каква категория лица трѣбва да се привлече въ извѣстна година къмъ обучение, е предоставено, отъ чл. 22 на закона, на окръжнитѣ комитети.

Нѣ за да се установи опредѣлена система въ обучението на опълчението, необходимо е, щото въ всичкитѣ окръжия къмъ обучение въ извѣстна година да се привлечатъ лица отъ една и сѣща възраст.

За това азъ би молилъ Министерский Сѣвътъ да постанови, щото къмъ обучение тази година да се призовѣтъ опълченцитѣ, които сѣ отъ 20 до 30 година възраст включително.

София, 18 априлий 1885 год.

Военный Министръ Генералъ-Майоръ

Князь Кантакузинъ.

Началникъ на отдѣл.: Подполк. Скордули.

Отъ Министерството на Външнитѣ Дѣла и Исповѣданията

ЦИРКУЛЯРНО

№ 1765.

До Гг. окръжнитѣ управители и мюфтиитѣ.

Отъ нѣкои мѣста на Княжеството се получихъ прошения, отправени до Негово Высочество, както и до повѣренното менъ Министерство, съ които, въ името на мюсюлманското население, по нѣколцина мюсюмани се оплакватъ, че съ приложението на закона за настояниството и къмъ мюсюлманското население, Княжеското правителство нарушавало религиознитѣ му правдини, гарантирани отъ Берлинский Договоръ и отъ Конституцията, и молятъ да се вземѣтъ нуждитѣ мѣрки за ограждане тия правдини отъ нарушение, безъ да оказватъ обаче, кои членове отъ закона противорѣчатъ на вѣроисповѣданието имъ или го докатъ въ нѣщо.

Като вземамъ въ внимание, че законъ за настояниството въ нищо не нарушава религията на мюсюлманитѣ и че за тия послѣднитѣ не може да се допустне другъ редъ при опредѣлението положението на малолѣтнитѣ сирачета, до когато по законодателенъ начинъ се не отмѣнятъ ония законоположения и правила, въ които сѣ изложени правата както на мюфтиитѣ, така изобщо и на мюсюлманитѣ въ духовно отношение, азъ намирамъ, че тия оплаквания на мюсюлманитѣ сѣ лишени отъ всѣко основание.

Истина, че до мѣсецъ септемврий отъ минѣлата година, Гг. мюфтиитѣ, вслѣдствие на неспоглеждане отъ страна на правителството, сѣ занимавали и съ описание имота на умрѣлитѣ мюсюмани. Това обаче не имъ дава право да утвърждаватъ, че съ циркулярното на господина Министра на Правосъдието отъ 26 септемврий 1884 год., подъ No. 4391 имъ се отнело едно право, по силата на което тѣ сѣ описвали имуществата, оставени отъ умрѣли мюсюмани, и се грижили за опредѣление настояници, защото тѣ, — мюфтиитѣ, никога не сѣ го имали по законенъ редъ. Правата на мюсюлманитѣ въ духовно отношение, както и на мюфтиитѣ, сѣ точно и ясно опредѣлени въ Врѣменнитѣ Съдебни Правила, издадени още по врѣмето на окупацията, въ Приврѣменнитѣ Правила за духовното управление на мюсюлманитѣ, издадени презъ 1880 год., и утвърдени съ высочайший указъ подъ No. 321 и въ постановленията на четвъртото Обикновено Народно Събрание въ послѣдната му сессия.

Законъ за настояниството, като издаденъ за цѣлото население на Княжеството, не се коснува въ нищо било до религиознитѣ правдини на мюсюлманитѣ, било до правата на духовнитѣ имъ началници.

Споредъ 1-й и 2-й чл. отъ тоя законъ кметъ, щомъ узнае за смъртта на нѣкой стопанинъ, който е оставилъ имотъ и има отсѣтвующи, или малолѣтни наследници, веднага се распорѣжда за описание имота и за запазването му до избирание настояникъ. Когато се отнася до самия настийникъ на непълноврѣстнитѣ, то роднинитѣ или позайницитѣ на покойния сѣ свободни, въ границитѣ на закона, да избѣрѣтъ каквото лице искатъ за такъвъ.

Отъ всичко това става ясно, че оплакванията отъ страна на нѣкои мюсюмани срещу закона за настояниството нѣматъ основание, че законъ, далечъ отъ да нарушава нѣкои религиозни правдини, огражда само имота на покойнитѣ отъ

разрушение и осигорява положението на наследниците.

Ако ли мюсюлманитѣ съглеждатъ въ закона нѣкои точки, приспособлението на които дѣйстви-телно е свързано съ сериозни вѣроисповѣдни мѣчнотии, то не остава друго, освѣнъ да искажатъ това чрезъ представителитѣ си въ Народното Събрание, които, по споразумѣние съ правителството, могли би да внесжтъ предложение за отмахването имъ или замѣняването имъ съ други по-практически и приспособими статии, или пакъ, г-да мюфтиитѣ да представжтъ въ Министерството, кои членове отъ закона за настойничеството противорѣчатъ на религиознитѣ мюсюлмански обичаи и въ що именно, за да може повѣренното ми Министерство да приготви проектъ за потребнитѣ измѣнения за внасяние въ Народното Събрание, а до тогава предписанията на закона за настойничеството трѣбва да се прилагатъ безъ разлика на вѣроисповѣдание.

Горѣ-изложеното молжъ Гг. окръжнитѣ управители и мюфтиитѣ да доведжтъ до знанието на мюсюлманското население въ окръжията си.

София, 25 априлий 1885 год.

Министръ: И. Цановъ.

Главенъ секретаръ: П. А. Черневъ.

Началникъ на отдѣлението: П. Генчевъ.

ЦИРКУЛЯРНО

№ 1821.

До господа окръжнитѣ управители.

Министерството на Финанситѣ още минжлата 1884 г., съ циркуляра си отъ 17-й априлий подъ № 9413 е направило общо распореджане, щото всичкитѣ вакуфски имоти, завѣщани за поддръжжане отворенитѣ джамии, както и други богоугодни и благотворителни учреждения, да се предажтъ за управление на тѣхнитѣ настоятели (мютивеллии), и отъ ежегоднитѣ приходи на такива имоти да се посрещатъ нуждитѣ на джамиитѣ и на служащитѣ при тѣхъ лица. По тая причина въ расходния бюджетъ на Министерството за тек. година не е предвидена никаква сума за поддръжжане на учреждения отъ подобенъ родъ.

При все това въ повѣренното менъ Министерство продължаватъ да постъпватъ отъ разни мѣста ходатайства за отпущание помощи за поддръжжане на джамиитѣ, въ които се извършва богослужение.

Поради това молжъ г-да окръжнитѣ управители да се распореджтъ, щото да се доведе до

знанието на настоятелствата при джамиитѣ, че тѣхнитѣ ходатайства за отпущание отъ правителството пособия за поддръжжане на джамиитѣ ще оставатъ неудовлетворени.

При това молжъ г-да окръжнитѣ управители да ми съобщжтъ, положенъ ли е въ дѣйстви-е споменжтий горѣ циркуляръ на Министерството на Финанситѣ подъ №. 9413 и ако не е положенъ, то по кои причини.

София, 27 априлий 1885 год.

Министръ: И. Цановъ.

Главенъ секретаръ: П. А. Черневъ.

Началникъ на отдѣлението: П. Генчевъ.

На 23 минжлий априлий слѣдъ пладнѣ отъ неизвѣстни петъ долни воински чинове били нападнати двѣ дѣвици, чуждестранни подданици, когато се расхождали въ полето, на разстояние 3 километра отъ г. София, при което и двѣтѣ дѣвици били насилствено обезчестени и освѣнъ това на една отъ тѣхъ откраднати обици и бронжъ.

Вслѣдствие на постъпалата по това дѣло въ 6 часа слѣдъ пладнѣ въ сжщия день жалба, незабавно сж взехж най-енергически мѣрки за разискване виновнитѣ и на другия день сутринята тѣ бѣхж намѣрени, уличени и се признахж въ извършеното отъ тѣхъ презъ минжлия день престѣпление; виновници се оказахж: старшия медицински фелдшеръ Христо Димитриевъ, 24 годишенъ, младшитѣ медицински фелдшери Петръ Чехларовъ, 29-годишенъ и Никола Петровъ, 23-годишенъ и фелдшерскитѣ ученици Христо Дуковъ, 24-годишенъ и Георгий Тричковъ, 20-годишенъ. Тукатъ се назначи да се направи формално разслѣдване, слѣдъ свършването на което обвиняемитѣ се предадохж на сждъ.

Софийския Воененъ Сждъ, въ засѣданието си на 1 май, като разгледа настоящето дѣло (при затворени врата, споредъ свойството на самото престѣпление) и като призна всичкитѣ подеждими виновни въ престѣпленията, предвидени въ чл. 198 и 200 отъ наказателния законъ, а едното отъ тѣхъ освѣнъ това и по чл. 221 отъ сжщия законъ, рѣши: да се подвържжтъ на врѣменно тюремно заключение въ окови, придружено съ назначаване на тѣжки работи: Димитриевъ и Чехларовъ на 12 години, Петровъ на 7 години и Дуковъ на 6 години; а пѣкъ подеждимия Тричковъ — на сжщото наказание на срокъ отъ 10 години, нъ като нещълволѣтенъ, безъ окови.

ВЪДМОСТЬ

за произшествията, които сж станали въ Княжеството презъ мѣсець мартъ 1885 година.

№. по редъ	Название на окръжията	Убити		Наранени		Самоубити			Покъснени за самоубийство	Набрани мъртви тѣла	Удари	Продадени безъ вѣсть	Отъ дивии звѣрове		Обире и кражби		Порои, грабодобитина и наводнение		Пожари		Бури и корабокрушения				Изгнати		
		умилено	случайно	умилено	случайно	съ обрѣване	съ отравяне	съ оръжия и др. средства					на дивии	ранени	колько случаи	лева	судно	колько случаи	лева	судно	колько случаи	лева	судно	колько случаи	человѣци	пароходи	кораби
1	Софийско . . .	—	2	1	—	1	—	1	—	1	—	—	—	—	13	4,845	40	—	—	4	2,788	—	—	—	—	—	—
2	Търновско . . .	—	—	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	2	400	—	—	—	2	200	—	—	—	—	—	—
3	Русенско . . .	5	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	4	1,398	75	—	—	5	2,900	—	—	—	—	—	1
4	Варненско . . .	—	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	6	610	—	—	10	2,447	—	—	—	—	—	2	
5	Видинско . . .	—	1	2	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	11	1,227	50	—	—	3	163	—	—	—	—	—	1
6	Шуменско . . .	1	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	1,099	60	—	—	7	1,088	—	—	—	—	—	1
7	Кюстендилско . .	1	2	1	1	1	—	—	—	—	1	—	—	—	3	610	—	—	4	429	—	—	—	—	—	1	
8	Плѣвенско . . .	—	2	1	—	1	—	—	—	1	1	—	—	—	5	2,380	—	—	6	3,345	—	—	—	—	—	—	1
9	Вратчанско . . .	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	1	25	—	—	3	300	—	—	—	—	—	—	1
10	Силистренско . .	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	993	50	—	2	452	—	—	—	—	—	—	1
11	Ломско	1	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	5	5,705	60	—	3	1,280	—	—	—	—	—	—	—
12	Разградско . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	85	—	—	3	345	—	—	—	—	—	1	
13	Севлиевско . . .	—	1	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	200	—	—	—	—	—	—	1
14	Свищовско . . .	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	530	—	—	3	1,660	—	—	—	—	—	—	—
15	Трънско	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	500	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
16	Ловчанско . . .	—	—	4	1	—	—	—	—	—	1	—	—	—	1	179	—	—	8	1,750	40	—	—	—	—	—	—
17	Орѣховско . . .	2	—	3	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	12	—	—	4	1,150	—	—	—	—	—	—	—
Всичко .		14	9	21	3	5	1	2	—	4	5	—	—	—	61	20,601	35	—	—	20,506	40	—	—	—	2	6	1

Началникъ на административно-полицейского отдѣленіе : Т. Васильевъ.

СТАТИСТИЧЕСКА

за числото на лицата, които сж се държали въ окръжнитѣ и поли-

№. по редъ	Название на затворѣтъ	Общото число на затвор- ниците					Отъ това число		Распределение на затворниците споредъ											
		Подъ сѣдствие	О с ж д е н и				Всичко	Остали отъ миналий мѣ- сець	Постѣпили въ течение на отчетний мѣсець	Убийство	Бой, нараняване	Кражба, обиръ	Оскърбление, обида	Ужоряване незаконно родеи дѣца	Престѣпление законитѣ, непокор- ство на власти	Подлогъ, фальсификация	Насиловане и обявчествяване	Злоупотѣбление държавни и общественни имотъ	Поднаиване	
			Отъ 1 до 7 дѣнье	Отъ 7 дѣнье до 1 мѣ- сець	Отъ 1 мѣсець до 1 го- дина	Отъ 1 година нагорѣ														
А.																				
Окрѣжни затвори.																				
1	Софийскій	24	3	13	18	54	112	84	28	30	19	53	4	—	1	3	—	—	1	
2	Самоковскій	3	—	—	6	28	37	35	2	14	3	12	—	—	3	—	2	—	—	
3	Търновскій	36	—	2	11	27	76	66	10	11	4	15	—	—	38	6	2	—	—	
4	Русенскій	2	—	1	20	62	85	74	11	25	—	26	—	—	—	—	24	2	—	
5	Варненскій	33	—	13	34	49	129	102	27	13	10	93	1	—	3	3	5	—	—	
6	Видинскій	29	—	7	20	73	129	103	26	53	2	61	2	—	—	—	1	1	5	
7	Шуменскій	34	1	1	24	149	209	172	37	29	3	143	2	—	4	—	12	—	5	
8	Кюстендилскій	1	—	13	6	6	26	22	4	7	—	4	1	—	1	—	1	—	1	
9	Вратчанскій	19	—	2	—	5	26	12	14	9	—	15	—	—	—	1	1	—	—	
10	Плѣвенскій	11	—	—	7	7	20	15	10	3	2	15	1	—	—	2	—	—	2	
11	Силистренскій	31	—	—	9	1	41	39	2	7	4	27	—	—	—	—	1	1	1	
12	Ломскій (въ Берковица)	15	—	6	6	5	32	17	15	8	2	19	—	—	—	—	1	1	1	
13	Разградскій	10	—	—	4	2	16	7	9	3	4	7	—	—	—	—	1	1	—	
14	Севлиево	9	—	3	9	3	24	20	4	4	—	13	1	—	1	1	1	—	2	
15	Свищовскій	14	—	—	1	7	22	18	4	4	2	12	1	—	—	—	2	—	1	
16	Трънскій	10	—	—	7	2	19	8	11	6	7	5	—	—	—	—	1	—	—	
17	Ловчанскій	26	—	4	2	7	39	30	9	12	1	20	1	—	2	1	1	—	—	
18	Орѣховскій	2	—	6	1	9	18	6	12	2	4	11	—	—	—	—	—	—	—	
Всичко въ окр. затвори		309	4	71	185	496	1065	830	235	240	67	551	14	—	53	17	56	6	19	
Б.																				
Околийски (полиц.) зат- вори въ окръжията.																				
1	Софийско	34	6	—	—	—	40	—	40	—	6	12	3	1	3	1	2	2	—	
2	Търновско	30	2	—	—	—	32	—	32	1	3	15	—	—	3	3	1	1	4	
3	Русенско	13	5	3	—	—	21	3	18	1	4	5	—	—	1	—	1	8	1	
4	Варненско	26	1	1	1	—	29	7	22	1	7	12	1	—	—	2	5	—	—	
5	Видинско	5	1	—	—	—	6	3	3	—	—	2	—	—	2	—	1	—	1	
6	Шуменско	20	2	—	—	—	22	1	21	1	3	10	—	—	1	—	1	—	1	
7	Кюстендилско	7	1	3	—	—	11	3	8	1	3	4	—	—	1	—	—	—	1	
8	Вратчанско	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
9	Плѣвенско	6	—	1	1	—	8	3	5	—	—	6	—	—	—	1	—	—	1	
10	Силистренско	4	—	—	—	—	4	—	4	—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	
11	Ломско	33	2	5	4	—	44	16	28	18	3	16	—	—	—	—	—	—	2	
12	Разградско	37	1	—	4	14	56	—	56	—	4	9	1	—	9	—	3	—	2	
13	Севлиево	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
14	Свищовско	2	—	—	—	—	2	—	2	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	
15	Трънско	19	—	—	—	—	19	—	19	11	—	5	—	—	—	—	—	—	1	
16	Ловчанско	9	1	—	—	—	10	—	10	1	8	1	—	—	—	—	—	—	—	
17	Орѣховско	7	1	—	—	—	8	—	8	1	3	3	—	—	1	—	—	—	—	
Всичко въ окол. затвори		252	23	13	10	14	312	36	276	36	45	100	6	1	21	7	18	11	14	
А всичко въ окр. и окол. затвори		561	27	84	195	510	1377	866	511	276	112	651	20	1	74	24	74	17	33	

ВЪДОМОСТЬ

цейскитѣ затвори въ Княжеството презъ януарий мѣсець 1885 година.

престѣпление				Распредѣленіе затворницѣхъ споредъ занятіе										Распредѣленіе затворницѣхъ споредъ народностьта										Распредѣленіе затворницѣхъ по полъ и възраст		
Дѣлѣнія	Бѣство отъ воинска повинность	Бѣство отъ затворѣтъ	Разни други престѣпления	Воиници	Дѣржавни и общински чинов- лици и слуги	Търговци	Занаятчи	Земледѣлци	Скотоводци	Духовни лица	Учители	Слуги	Отъ разни други занятія	Българе	Турци	Власи	Евреи	Цигани	Гърци	Арменци	Разни други народности	Мжъкъе	Жени	Малолѣтни		
—	1	—	—	4	—	1	22	53	—	1	1	14	16	104	1	—	3	—	2	—	2	100	2	10		
—	2	—	1	8	—	—	14	12	—	—	1	2	—	29	5	—	1	2	—	—	—	33	4	—		
—	—	—	—	—	1	—	10	47	—	—	—	2	16	32	36	—	—	7	1	—	—	72	2	2		
—	—	—	8	1	1	—	18	62	—	—	1	2	—	24	50	2	—	7	—	—	2	84	1	—		
—	1	—	—	9	3	2	15	45	5	1	—	15	34	55	39	—	2	8	4	—	21	129	—	—		
—	3	1	—	8	1	—	11	109	—	—	—	—	—	67	32	17	—	9	1	—	3	116	6	7		
1	10	—	—	16	1	1	25	147	—	—	—	3	16	68	122	1	—	10	5	1	2	207	2	—		
—	—	—	11	1	—	1	—	15	—	—	1	4	4	23	—	—	—	—	3	—	—	26	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	3	21	—	—	—	2	—	25	—	—	—	1	—	—	—	23	3	—		
—	—	—	—	1	—	—	10	14	—	—	—	—	—	21	2	1	—	1	—	—	—	24	1	—		
—	—	—	—	—	1	—	21	15	—	—	—	2	—	7	16	1	—	17	—	—	—	39	2	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	19	—	—	—	8	5	26	—	—	—	6	—	—	—	30	—	2		
—	—	—	—	—	1	—	—	15	—	—	—	—	—	6	6	—	—	4	—	—	—	16	—	—		
—	—	—	1	1	—	6	5	5	—	—	1	4	—	12	6	—	—	5	—	—	1	20	2	2		
—	—	—	—	—	—	—	—	13	—	—	—	3	6	20	1	—	—	1	—	—	—	21	1	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	16	—	—	—	—	3	19	—	—	—	—	—	—	—	17	2	—		
—	—	—	1	—	—	1	1	27	6	—	2	2	—	36	2	—	—	1	—	—	—	36	3	—		
—	—	—	1	—	1	1	1	10	1	1	—	1	2	14	4	—	—	—	—	—	—	18	—	—		
1	17	1	23	49	9	14	156	647	14	3	7	64	102	588	322	22	6	79	16	1	31	1011	31	23		
—	—	—	10	—	3	2	5	4	2	—	—	2	22	32	5	—	1	2	—	—	—	—	37	3	—	
1	—	—	—	1	1	7	9	6	2	—	—	2	4	25	2	—	—	1	—	—	4	31	1	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	14	—	—	—	2	5	7	13	—	—	—	—	1	—	21	—	—		
—	1	—	—	—	—	—	1	17	2	—	1	2	6	9	16	—	—	1	1	—	2	29	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	1	1	3	—	1	—	—	—	—	2	6	—	—		
—	—	—	5	—	—	—	—	8	2	—	—	3	9	5	14	—	—	1	2	—	—	20	—	—		
—	—	1	—	—	—	—	3	6	—	—	—	—	2	9	—	—	—	—	2	—	—	10	1	2		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	1	5	—	—	—	1	1	7	1	—	—	—	—	—	—	5	3	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	4	—	—		
—	—	—	5	—	—	—	1	27	—	—	—	3	13	32	—	—	—	5	1	—	6	44	—	—		
—	10	—	18	10	2	—	—	19	—	—	—	—	25	17	28	—	—	7	4	—	—	55	1	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—		
—	—	—	2	—	—	—	1	16	—	—	—	—	2	18	—	—	—	1	—	—	—	2	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	9	—	—	—	—	1	10	—	—	—	—	—	—	—	10	—	—		
—	—	—	—	—	—	—	—	8	—	—	—	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	7	1	—		
1	11	1	40	11	6	9	25	143	8	—	1	18	91	184	83	1	1	18	10	1	14	298	12	2		
2	28	2	63	60	15	23	181	790	22	3	8	82	193	772	405	23	7	97	26	2	45	1309	43	25		

Телеграфически депеши

на

„ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ“.

(Агенция Хавасъ).

Лондонъ, 1 май. Въ камарата на общинитѣ г. Гладстонъ поиска да се втира при второ чтение единадесет-милионний кредитъ. Камарата отхвърли противното на гладстоновото предложение — съ 290 гласа противъ 260 — като даде болшинство 30 гласа въ полза на правителството.

Върху приложението на криминални законъ въ Ирландия, министерството е раздѣлено. Очаква се че идущий петъкъ въ камарата на общинитѣ ще има едно важно разискване по този въпросъ. Искатъ да кажатъ, че Лордъ Гранвилъ е предложилъ на Турция а не на Италия да държи гарнизонъ въ Суакъмъ.

Парижъ, с. д. Г. Александри ще представи въ по-недѣлникъ окредитивнитѣ си писма като Ромънски пълномощенъ министъръ.

Вѣна, с. д. Въ една телеграмма изъ Цариградъ до „La Correspondence Politique“ се казва, че повикването назадъ на Хассанъ Фехми паша изъ Лондонъ, чиято мисия нѣма никакъвъ резултатъ, се счита за едно промѣнение въ Англо-Турскитѣ отношения.

Берлинъ, с. д. Вѣстницитѣ говорятъ, че г. Бушъ, държавенъ подсекретаръ, щялъ да бѣде назначенъ за Германски пълномощенъ министъръ въ Букурещъ на мѣстото на г. Саурма, който щялъ да отиде въ Хага.

Лондонъ, с. д. Standard увѣрява, че Ррссия приема станълото въ Лондонъ съгласение.

Римъ, с. д. Г. Бертани, членъ отъ крайната лѣвица, представи въ депутатската камара запитване върху колониалната политика на правителството въ Африка и Срѣдиземно море.

Берлинъ, с. д. National Zeitung казва, че князь Бисмаркъ по случай на една загуска у него отговорилъ на г. Виндхорста, че той отдава голѣмо значение на приемането отъ райхстага трактата за екстрадицията (предаване политическитѣ престѣпници) съ Русия.

Райхстагътъ е приелъ законопроекта за увеличението наложитѣ върху овесътъ и ячмикътъ отъ една на една и половинъ марка.

Бѣлградъ, с. д. Министерството е подало оставка. Кралятъ е натоварилъ отново г. Гарашанина да състави новий кабинетъ.

Римъ, с. д. При всичко, че неотдавна камарата вотира довѣрие на цѣлий кабинетъ, г. Манчини се вижда като да иска да подаде оставка при първъ случай, вслѣдствие не справедлитѣ и постоянни нападения отъ страна на оппозицията.

Парижъ, 2 май. Русия не приема испѣло опредѣлената въ Лондонъ погранична линия, тя склонява да отстапи Зулфиаръ, като прави по този начинъ голѣма отстъпка отъ стратегическа точка зрѣния, защото тази позиция загражда пътя къмъ Хератъ; но отъ друга страна тя иска многобройни пасбища за Туркменитѣ.

Берлинъ, с. д. Белгийский кралъ ще дойде къдѣ края на идущата седмица въ Берлинъ за да посѣти членоветѣ на императорския домъ.

Букурещъ, с. д. Днесъ при отварянieto Ромънскій св. Синодъ, министрътъ на Исповѣданията г. Стурдза събщи съ кралевско слово акта, чрезъ който Вселенскій Патриархъ и синода му даватъ благословението си на автокефалната Ромънска черква, която признаватъ напълно независима и равна на всички други автокефални православни черкви. Ромънскій синодъ прие туй съобщение съ най-голѣмо задоволение.

Лондонъ, с. д. Въ камарата на общинитѣ г. Шапленъ запитва, получило ли е правителството отговоръ отъ Русия. Г. Гладстонъ отговаря, че той нѣма нищо автентично да събщи. Той знае само, че преговоритѣ се продължаватъ.

Берлинъ, с. д. Райхстагътъ прие при трете чтение безъ измѣнение послѣднитѣ предложени митни тарифи, слѣдъ туй ги гласува изцѣло съ 199 гласа противъ 105.

Лондонъ, 3 май. Daily News казва, че отговора на Русия потвърждава по единъ общъ начинъ съгласената демаркационна линия за Русско-Авганска граница и не предлага измѣнението на начертаната линия о-вѣтъ въ двѣ точки отъ второстепенна важность.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 100.

Статистическото бюро обявява на интересуящитѣ се, че на 13 идущий май въ канцеларията на Бюрото ще се продаждъ съ наддаване всичкитѣ книжа отъ суровия материалъ по преброяване населението на 1881 г.

Търгътъ ще се отвори въ 3 часа послѣ обѣдъ и ще трае до 4 часа.

Желающитѣ да наддаватъ могатъ получи необходимитѣ справки въ Бюрото, и ще се допускатъ на търга слѣдъ като представятъ залогъ 100 лева.

София, 10 априлий 1885 г.

3—(443)—3

Директоръ: П. Калинковъ.

Отъ Военното Министерство.

ОБЯВЛЕНИЕ

Споредъ рѣшението на третото обикновенно Народно Събрание, прието въ XII му засѣдание, на 24 декемврий 1883 година, пригитовителнитѣ (общитѣ) класове въ Военното на Негово Височество Училище подлежатъ на закриване. Съгласно съ това рѣшение, младшия общи классъ на рѣченото училище се закри въ 1884 година, а въ текущата година, слѣдъ като преминатъ въ старшия общи классъ, въспитанницитѣ отъ средния классъ, *ще бѣде закритъ и тоя послѣдния, т. е. средния общи классъ на Военното Училище.* Поради това, и тъй като нѣма ваканции въ старшия общи и въ двата специални класса, *приеманне въ Военното на Негово Височество Училище презъ текущата година съвсѣмъ нѣма да има.*

Военното Министерство, като обявява това за всеобщо знание, счита за необходимо да предупреди, че предъ видъ на безусловната невъзможность да се приемжтъ младежи въ Военното Училище, всичкитѣ прошения, които постѣпватъ по тоя предметъ, ще се оставятъ *безъ послѣдствие и безъ всякакъвъ стговоръ.*

О Б Я В Л Е Н И Я.

Бѣлослатинско окол. управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1541.

Бѣлослатинското околийско управление чрезъ настоящето си има честь да обяви за всеобщо знание, че въ Бѣлослатинската околия се намиратъ безъ притежатели (юви) слѣдующитѣ добичета:

1) въ селото Бѣлослатина една биволица 5-годишна, косямъ русса, въ десното ухо стрелоуха и двата ѝ задни крака патаногѣ, и

2) тоже въ с. Бѣлослатина една кобила 6-годишна, косямъ врана и нишанъ въ дѣсното ухо.

с. Бѣлослатина, 15 априлий 1885 г.

За околийский начальникъ секретарь: Мишевский.

3—(509)—3

Видинска окръжна постоянна коммисия.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 791.

На 16 май настоящата година часа 10 предъ пладнѣ постоянната коммисия ще произведе търгъ съ явно наддавание за продажбата на 43,655 оки жито, получено отъ Видинската околия за увеличението капиталътъ на земледѣлческата касса.

Желающитѣ да взематъ участие на този търгъ поканватъ се въ канцеларията ѝ на горѣказаниятъ день и часъ.

Исканий залогъ е 393 лева.

г. Видинъ, 19 априлий 1885 г.

Председатель: Е. Каменовъ.

Секретарь: Д. Саввовъ.

3—(511)—3

Силистренско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1259.

Обявява се за всеобщо знание, че въ Калипетровската общинска черда се намира на пазение и наша безъ притежатель едно 3-годишно даначе, косямъ сивъ дѣсното му ухо цѣпнато, опашка дълга и черна, хванато въ землището на селото Попина отъ кмета. — Приканва се притежателя на това даначе въ расстояние на 41 день отъ деня на обнародванието обявлението въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да се яви въ управлението ми и слѣдъ като го засвидѣтелствува по установенъ редъ, да му се предаде; инѣкъ ще се постѣпи съгласно чл. 4 отъ закона за изгубенъ добитѣкъ (юва), като се прати на Силистренската окр. постоянна коммисия да го продаде съ публиченъ търгъ за въ полза на държавното съкровище.

г. Силистра, 18 априлий 1885 г.

За Силистренский околийский начальникъ,

Секретарь: Стояновъ.

3—(514)—3

Новоселско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ.

№ 1901.

Новоселското окол. управление (Варненско) съ настоящето си като обявява за всеобщо знание, че въ Новосело (Варненско), се намиратъ безъ стопани (юва) слѣдующитѣ животни: 1) единъ биволъ на 6 години, косямъ черъ, съ дамга „Араба-Порусу“ и опашката му на края малко бѣла, и 2) една биволица 9 годишна, косямъ черъ, десното ѝ ухо отподирѣ уйма, на опашката и на челото ѝ има по малко бѣло, приканва стопанитѣ имъ да се явятъ въ расстояние на 2 мѣсеца отъ днесъ въ горѣупоменатото управление, снабдени съ надлежнитѣ за правособственностъ свидѣтелства, за да си ги получатъ; понеже слѣдъ истичанието на горѣупоменатия срокъ, тѣ (добитѣцитѣ) ще бѣдатъ продадени на аукционенъ търгъ за въ полза на хазната.

Новосело, 18 априль 1885 г.

За и. д. Новоселский околийский начальникъ:

Секретарь: Н. Меджидиевъ.

2—(518)—3

Троянско околийско управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 985.

Троянското околийско управление съ настоящето си честь има да извѣсти на почитаемата публика, че въ г. Троянъ се намира безъ стопанинъ (юва), една кобила, съ бѣлѣзи: години 15, косямъ червенъ и на гърба ѝ има убито отъ самаръ.

Като се обявява за това, поканва се стопанина на тази кобила да се яви въ Троянското окол. управление, най-късно до 26 идущий мѣсець май, снабденъ съ свидѣтелство за правособственностъ отъ надлежната община, за да си го получи; въ противенъ случай ще се продаде за въ полза на хазната.

г. Троянъ, 15 априлий 1885 г.

За окол. нач., секретарь: С. П. С. Дрънски.

2—(481)—3

Поповский мировий съдия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 27.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, днесъ на двадесетъ петий февруарий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и пета година, Поповский мировий съдия, въ открито съдебно засѣдание, държано въ часа 11 предъ пладнѣ, разгледа гражданското дѣло №. 363/84, заведено отъ касиеритѣ на Разградската земледѣлческа и сиротска касса съ отношение №. 491 отъ 26 юний 1884 год., срещу бившитѣ жители изъ с. Снахларъ (Попов. околия) Ахмедъ и Юсейвъ Черкезъ

оглу, за искъ отъ първий 100 лева и лихвитъ имъ отъ 1873 г. до 8 октомврий — 1 юлий 1884 г. 96 лева и 55 ст., а всичко 196 лева и 55 ст. и отъ вторий 100 лева и лихвитъ имъ отъ 1874 г. 24 декемврий — същия срокъ 85 л. 65 ст., а всичко 185 л. и 65 ст.; обща сума стъ двамата 382 лева и 20 ст.

При откриването на заседанието представи се лично само ищецътъ касиеръ Т. Николовъ, а отвѣтниците Ахмедъ и Юсейнъ Черкезоглу, призвани съ призовка № 2809, обнародвана въ бр. 71, 72 и 73 на „Държ. Вѣстникъ“, не се явиха лично нито чрезъ свои законни повѣренници, за да отговарятъ на заявения срещу имъ искъ.

По прозбата на ищеца и съгласно съ чл.чл. 115 и 116 отъ гражд. мир. сѣдопроизводство, мировий сѣдия пристѣпи къмъ разглеждане на дѣлото задочно.

Слѣдъ прочитанieto на отношенияето, на ищеца се допуска да обясни и устно искътъ си, който и въ устнитъ си обяснения поддържа онова, което е изложено въ отношенияето имъ, като прибави, че желае да бѣдѣтъ отвѣтниците осѣдени задочно да броятъ на Разградската земледѣл. и сиротска касса, Ахмедъ Черкезоглу 196 л. и 55 ст. заедно съ лихвитъ до 1 юлий 1884 год. и Юсейнъ Черкезоглу 185 лева и 65 ст. до същия срокъ съ лихвитъ, сѣдебни разноси и за обнародване призовката въ „Държ. Вѣстникъ“ по 24 лева всякой и отъ 1 юлий 1884 г. лихвитъ на основния капиталъ 200 лева по 9% до денътъ на исплащанieto. Като за подкрѣпление на този си искъ представи главната книга на касата, въ която длѣжниците сѣ записани подъ № 3350 и 3380.

За разрѣшение на това дѣло мировий сѣдия като взе въ съображение:

1) като отвѣтниците, призвани съ призовка подъ №. 2809 и обнародвана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве 81, 72 и 73 84 г. и не сѣ се явили нито лично нито чрезъ свои законни повѣренници да отговарятъ на заявения срещу имъ искъ, и

2) като ищецътъ касиеръ за подкрѣпление на искътъ си представи главната книга на касата, въ която отвѣтниците сѣ записани подъ №. 3350 и 3380 и по която касата води всички свои смѣтки.

То водимъ отъ всичко горѣизложено и на основание чл.чл. 48, 49, 71, 100, 103, 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство и като призна, че дѣйствително длѣжатъ тази сума на касата,

Задочно рѣши:

Отвѣтниците Ахмедъ и Юсейнъ Черкезоглу бивши ж. отъ с. Спахаръ (Понов. околия), а понастоящемъ живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да броятъ на Разградската земледѣлческа и сиротска касса, първий 196 л. и 55 ст. и вторий 185 лева и 65 ст., сѣдебнитъ разноси и за обнародване призовката въ „Държавенъ Вѣстникъ“ по 24 лева всякий и отъ 1 юлий 1884 г. до окончателното исплащане да заплатятъ лихвитъ на основния капиталъ 200 лева по 9%.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлежи на апелъ въ Разградский окр. сѣдъ въ единъ-мѣсечен срокъ отъ денътъ на обнародването въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно чл.чл. 124, 125 и 132 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

1—(348)—1

Мировий сѣдия: В. Кушевъ.

РЕЗОЛЮЦИЯ.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий князь Българский, на 1885 г. единадесетъ февруарий, Орханский мировий сѣдия разгледа гражданското дѣло № 1893 по описа за миналата 1884 г. по иска на Коцо Николовъ, отъ г. Орхание, срещу бивший Орханский житель Хасанъ Самратовъ, за издаване крѣпостенъ актъ за находящия се въ Орханский районъ недвижимъ имотъ, когото е продалъ за 44 лири турски съ записъ отъ 18 февруарий 1884 г.

На основание ст. ст. 48, 68, 71, 100, 103, 115 и 124 и измѣнението на 2-ра алинея, отъ 132 стат. отъ гражданското мирово сѣдопроизводство,

Опредѣли:

Бивший Орханский житель Хасанъ Самратовъ, живущъ въ Македония (Драмско окръжие, с. Ини-кьой), да издаде документъ за продаденитъ му на Коцо Николовъ отъ г. Орхание, за 44 лири турски недвижимъ имотъ, находящъ се въ Орханский районъ и въ града и да си вземе остатъка пари 30 лири турски. Освѣтъ това да плати всичкитъ сѣдебни, станали и послѣдующи разноси.

Рѣшението е неокончателно съ право на отзивъ въ този сѣдъ, или на апелъ, предъ Вратчанский окръж. сѣдъ въ двѣ-недѣленъ срокъ отъ деня на съобщение рѣшението.

Мировий сѣдия: В. Бушарановъ.

1—(363)—3

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 38.

Подписаний сѣдеб. приставъ при Видинский окръж. сѣдъ на I-ий градский участкъ, Д. Ангеловъ, на основание заповѣдта подъ № 5708, издадена отъ Видин. окр. сѣдъ, на 29 октомврий 1884 год. въ полза на Вид. житель Николай Т. Цановъ, срещу Каменъ Мишовъ, тоже изъ г. Видинъ, за 3235 лева златни, съгласно ст. 242 и 248 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, чрезъ настоящето си налагамъ запоръ върхъ всѣка една половина частъ отъ слѣдующето принадлежаще на отвѣтника недвижими имущества, именно:

а) ($\frac{1}{2}$) една половина частъ отъ една къща находяща се у г. Видинъ въ улицата Плѣвненска, съпредѣлна съ Георгиевата крѣчма, конюшната на отвѣтника, крѣчмата му и пѣтъ;

б) ($\frac{1}{2}$) една половина частъ отъ крѣчма, у същата улица, съпредѣлна съ Георгиевата крѣчма, къщата на отвѣтника и пѣтъ, и

в) ($\frac{1}{2}$) една половина частъ отъ яхъръ (конюшна), у същата улица, съпредѣлна съ: Хюсеина Циганина, къщата на отвѣтника, Георгиевата крѣчма и пѣтъ.

Тия недвижими имущества не подлежатъ на отчуждение до свалянето настоящия запоръ, съгласно ст. 432 отъ същитъ Правила.

г. Видинъ, 28 февруарий 1885 г.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Ангеловъ.

1—(311)—1

Руссенский апеллативенъ сждъ.**ПРИЗОВКА.**

№ 545.

Руссенский апел. сждъ, по гражданско отдѣление, призовава Константина Калпакловъ, бивший жигель отъ г. Търново, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви въ залата на засѣданието на този сждъ, лично или чрезъ повѣренникъ, слѣдъ шесть мѣсеци отъ деня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, съгласно ст. 115 § 3 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, за да отговори на иска предявенъ срещу него въ стойность 107½ лири турски отъ Янко Станевъ, жителъ отъ г. Търново, по дѣлото му No 193 постановило по въззивна жалба.

Въ случай на неявяване, сжда ще постѣпи съгласно ст. 302 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила.

г. Руссе, 6 мартъ 1885 г.

Предсѣдатель: Хр. Баларевъ.

Секретарь: Ив. Теодоровъ.

2—(342)—3

Софийский окръженъ сждъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 2095.

Софийский окр. сждъ, съгласно съ опредѣлението си No. 12 отъ 2 мартъ т. г. станало въ распоредителното му засѣдание по углавно отдѣление и на основание ст. ст. 850 и 854 отъ Врѣменнитѣ Сждебни Правила, обявява за всеобщо знание, че търси отклонившия се отъ сждътъ, Петраки Н. Пеневъ, отъ г. Панагюрище (Источна Румелия), обвиняемъ въ кражба на пари отъ съдружника си Х. Тодоръ Апостоловъ отъ с. Орманлия, Новоселска околия.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на Пенева сж: 30—31 годишна възраст, православенъ, ръстъ срѣденъ, тѣлосложение срѣдно, грамотенъ и жененъ.

Речений сждъ умолява всѣкого, който би узналъ мѣстожителството на Пенева, да го извѣсти на най-близкитѣ власти, а тѣзи послѣднитѣ се умоляватъ веднага да го представятъ на Софийский окр. сждъ.

г. София, 20 априлий 1885 г.

Предсѣдатель: В. Мариновъ.

Подсекретарь: Ив. П. Винаревъ.

2—(479)—3

РѢШЕНИЕ

№ 311.

Въ името на Негово Височество Александръ I-ий князь Българский, Софийский окр. сждъ, по гражданското отдѣление въ слѣдующий съставъ: подпредсѣдатель А. Икономовъ, членове: Д. Тошковъ и Ив. Славовъ при секретаря Табаковъ и въ присѣдствіи на помощ. прокурора Ив. Иванова, на дванадесетъ октомврий хилядо осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, въ открито сждебно засѣдание взе въ разглеждане докладваното отъ подпредсѣдателя гражданско дѣло No. 88 по описа за настоящата година по искътъ на В.

З. Расолковъ, повѣренникъ на Георги Милетичъ, срещу бивший Софийский жителъ Мустафа Мехмедовъ, сега живущъ въ г. Скопие (Македония), за издаване крѣпостенъ актъ за продадената му нему къща отъ Мустафа Мехмедовъ. Въ засѣданието при разглежданіето на дѣлото присѣдствува само истецъ.

Обстоятелствата на дѣлото сж слѣдующитѣ: на 12 юлий 1883 година В. З. Расолковъ въ качеството си на повѣренникъ на Георги Милетичъ, жителъ Софийский е подалъ исково прошение, срещу Мустафа Мехмедовъ, бивший ж. Соф. а сега живущъ въ Скопие, въ което казва, че Георги Милетичъ на 26 септемврий 1880 г. купилъ една къща отъ Мустафа Мехмедовъ, находяща се въ г. София Карадаишманъ махала подъ No 16, за 70 полуимпериала отъ които му бройлъ 40, а останалитѣ 30 полуимпериала да му брой когато Мустафа Мехмедовъ му издаде актъ, но тъй като този послѣдний избѣгналъ изъ Княжеството, то моли да се осжди Мустафа Мехмедовъ да му издаде крѣпостенъ актъ за купената му къща.

Сждътъ, слѣдъ като изслуша заключението на помощникъ прокурора и като взе предъ видъ: 1) че истецъ за да докаже искътъ си е представилъ единъ продавателенъ записъ, сключенъ на 26 септемврий 1880 год. между Мустафа Мехмедовъ и Георги Милетичъ отъ който актъ се вижда, че Мустафа Мехмедовъ е продалъ своята къща, находяща се въ градъ София, махала Карадаишманъ, подъ № 16 на Георги Милетичъ за 70 полуимпериала и че е получилъ задаткъ 40 полуимпериала и 2) че истецъ представи и едно свидѣтельство, издадено на 24 февруарий 1881 год. отъ Софийский окр. сждъ, отъ което свидѣтельство се вижда, че Мустафа Мехмедовъ е билъ введенъ въ владѣние надъ спорната къща.

На основание тия съображения и ст. ст. 134, 167, 115, п. 2, 265, 281 п. 1, 290, 971 и 972 отъ Врѣмен. Сждебни Правила и закона за домашнитѣ актове:

Рѣши:

Осжда Мустафа Мехмедовъ бивший Софийский жителъ, а сега живущъ въ Скопие (Македония), да снабди Георги Милетичъ съ крѣпостенъ актъ върху една къща, находяща се въ г. София въ махалата Карадаишманъ подъ No. 16, между съсѣди: Афъзъ Тефика бахча и пѣтъ, а така сжщо да му заплати деветдесетъ лева сждебни и по водение на дѣлото разности. Недоплатната сума тридесетъ полуимпериала, отъ стойността на къщата да се внесе у нотариуса при Соф. окр. сждъ на хранение вслучай че не се яви отвѣтника при издаването на акта.

Рѣшението въ окончателна форма е обявено днесъ на двадесетъ седмий октомврий хиляда осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година, и неблагодарната страна може да го обтѣжи предъ Софийский апеллативенъ сждъ въ два-мѣсеченъ срокъ отъ деня на послѣдната трикатна публикация въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

На първообразното подписали: подпредсѣдатель А. Икономовъ, членове: Д. Тошковъ и Ив. Славовъ, секретаръ Табаковъ.

Подпредсѣдатель: Д. Тошковъ.

Секретарь: Ив. Долговъ.

2—(352)—3

Шуменско мирово съдилище.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ

№ 24.

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь Българский, Шуменский мировий съдия на 29 януарий 1885 г. разгледа гражданското дѣло № 1106/84, по искътъ на Касапъ Баши Марашлъ Ахмедъ Юсуфовъ изъ г. Шуменъ, срещу съжителя му Арабоглу Османъ Хасановъ, живущъ въ Цариградъ (Турция), за 3240 гроша отъ заемъ.

Отвѣтника Арабоглу Османъ Хасановъ, призованъ въ съдебната камара съ призовка № 8974, обнародвана въ „Държавенъ Вѣстникъ“ броеве 87, 88 и 89 на 25, 27 и 29 септември 1884 г., не се яви да отговаря, ни лично, нито чрезъ повѣренникъ.

Като разгледа дѣлото заочно, мировий съдия намѣри слѣдующето: Касапъ Баши Марашлъ Ахмедъ Юсуфовъ изъ г. Шуменъ, съ прошение отъ 29 августъ 1884 г., регистрирано подъ № 3129, търси отъ съжителя си Арабоглу Османъ Хасановъ, живущъ въ г. Цариградъ (Турция) 3240 гроша отъ заемъ и моли да се осъди Арабоглу да му плати тия пари наедно съ съдебнитѣ издържки.

Вслѣдствие изложеното прошение, заведено е настоящето дѣло, при разглежданieto на което въ засѣданieto присѣдствоваха: истецъ придруженъ отъ повѣренника си Г. Ганчовъ и свидѣлитѣ: Юмеръ Салиевъ—Ортакойлю, Османъ Х. Хафузовъ и Мустафъ Бекировъ.

И за разрѣшение на заявения по дѣлото искъ мировий съдия като взе предъ видъ: а) свидѣтелскитѣ показания, отъ които се констатира, че отвѣтника се билъ заелъ отъ истецъ съ 100 каймета отъ по 45 гроша едното и б) заявлението на истецовата страна, че срещу стойността на заетитѣ отъ отвѣтника 100 каймета получила отъ послѣдний 1260 гроша, съгласно чл.чл. 48, 61, 68, 100, 103, 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство,

Заочно рѣши:

Арабоглу Османъ Хасановъ изъ г. Шуменъ, живущъ въ Цариградъ (Турция), да плати на Касапъ Баши Марашлъ Ахмедъ Юсуфовъ изъ г. Шуменъ 3240 гроша, които му дължи, 40 л. разности и за водение на дѣлото и всичкитѣ послѣдующи разности до съвършенното изпълнение на рѣшението.

Настоящото рѣшение е заочно-неокончателно и подлежи на отзывъ въ двѣ-недѣленъ и въззивъ предъ Шуменский окръженъ сѣдъ въ единъ-мѣсеченъ срокъ отъ дѣна на трикратното му обнародване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Шуменский мировий съдия: Айдемирский.

Секретарь: Рачовъ.

2—(263)—3

ПРИЗОВКА

№ 2017.

Шуменский мировий съдия, на основание ст.ст. 114 и 115, § 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Мехмедъ Ефенди Юсуфовъ изъ г. Шуменъ, живущъ г. Орта-

Кювю (Едирненско), да се яви въ съдебната камара на Шуменското мирово съдилище лично или чрезъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ дѣнътъ на трикратното обнародване настоящата призовка, за да отговаря на иска заведенъ срещу него отъ Христо Х. Виликовъ изъ г. Шуменъ, за 4631 гроша.

Въ случай на неявяване въ горѣозначеный срокъ, ще се постѣпи съгласно чл.чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Шуменъ, 12 февруарий 1885 г.

Мировий съдия: Айдемирский.

Секретарь: Рачовъ.

2—(262)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

Пена Теодорова родомъ отъ Габрово, 40 годишна, рѣстъ срѣденъ и сиваничева, преди една година и три мѣсеца слѣдъ вѣнчаванieto и съ Василь Младеновъ отъ с. Беримирци, Софийска околия, избѣгнала и като се незнае на кѣдѣ се намира, заради това, управлението на Софийската митрополия, съ настоящето си има честь, да замоли както полицейскитѣ власти, тѣй сѣщо и епархийскитѣ духовни съвѣти въ Княжеството, да испитатъ за тази избѣгнѣла жена и ако се намѣрва негдѣ, да извѣстятъ управлението на Софийската митрополия.

Отъ канцеларията на Софийската митрополия.

1—(527)—1

ЗАПРЕЩЕНИЕ

№ 159.

Подписаний сѣд. приставъ при Софийский окр. сѣдъ, на Самоковский изпълнителенъ участъкъ, Василий Джерекаровъ, съ силата на изпълнителнитѣ листове подъ №№ 1260, 765, 754, 755 и 1261, издадени отъ Самоковский мировий съдия, въ полза на Христо А. Черешаровъ, повѣренникъ на Алексъ и Сусана Черешарови, жит. изъ г. Самоковъ, противъ наслѣдницитѣ на Никола Нишмишовъ, именно: Димитрий, Анча, Севастия, Марица и Енка Нишмишови, жит. изъ сѣщия градъ, за една сума отъ 12,074 гроша и 405 гр. и 24 пари съдебни и по водение на дѣлата разноски и съобразно ст.ст. 430 и 431 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, турямъ подъ запоръ слѣдующитѣ недвижими имуществъ: 1) единъ дюкянъ (ханъ), находящъ се въ г. Самоковъ, улица Житна, заброенъ подъ №. 482, двуетаженъ, сѣзданъ отъ дървенъ материалъ, покритъ съ керемиди, расположенъ помежду съсѣди: Петръ Черешаровъ съ ханъ, Христо Дайната съ дюкянъ и двѣ страни пѣтъ, и 2) дюкялъ (крѣчма) въ сѣщата улица, заброена подъ №. 480, двуетажна, сѣздана тоже отъ дървенъ материалъ и покрита съ керемиди, расположена помежду съсѣди: Христо Бръзановъ съ ханъ, Коста Самарджиски съ дюкянъ, Коста Попъ Николовъ, Катина Христова Х. Сотирова и Христо Крушевъ съ дюкяни и улица (пѣтъ).

Вишеупомянатитѣ два дюкяна, на основание ст. 432, п. 1 и 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, не подлежатъ на отчуждение до снмагане настоящий запоръ.

г. Самоковъ, 7 февруарий 1885 г.

Съдебенъ приставъ: В. Джерекаровъ.

1—(206)—3

Ловчанский съдебенъ приставъ.**ПОВѢСТКА**

№ 200.

Подписаний Ив. Г. Драгановъ, съдебенъ приставъ при Ловчанский окр. съдъ на I участъкъ, на основание исполнительный листъ на Ловчанский мировой съдия отъ 5 февруарий 1885 г. подъ № 271, чрезъ настоящето пригласявамъ Петко Стояновъ, бивший житель на градъ Ловечъ, понастоящемъ живущъ въ Галацъ (Ромъния), да внесе въ повѣренната менъ канцелария 64³/₄ рубли среб. въ продължение на 14 дена слѣдъ троекратното обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“; въ противенъ случай ще се постѣпи, съгласно ст.ст. 331 и 333 отъ Врѣм. Сжд. Правила, къмъ описа и продажбата на недвижимото имущество, състояще отъ една отлукана съ градина въ г. Ловечъ.

г. Ловечъ, 21 февруарий 1885 г.

Съдебенъ приставъ: Ив. Г. Драгановъ.

2—(294)—3

Търновский съдебенъ приставъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 131.

Подписаний Ст. Н. Смиловъ, съдебенъ приставъ при Търновский окр. съдъ, Търнов. участъкъ, на основание исполнительный листове подъ №. 168 и 169, издадени отъ Търновский мировой съдия на 9 февруарий 1883 г. и съгласно ст. 454, 455, 456, 465 и 474 отъ Врѣм. Сжд. Правила, обявямъ чрезъ настоящето си, че отъ послѣдното троекратно публикуване настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 день, ще се продава съ публично наддавание предъ Търновский окр. съдъ недвижимото имущество на Есендъ Махмудъ Шакиръ Ефенди отъ г. Търново, състояще отъ една воденица съ 3 камъка, находяща се въ землището на село Долни-Турчета, на р. Росица, на мѣстността „Керемедчи Гечиди“, съ предѣли: мера, рѣка, островъ и вада, отъ която воденица само двата камъка.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната оцѣнка 10,000 гроша нагорѣ.

Продаваемото се имущество не е заложено и ще се продава за удовлетворение искътъ на Х. Мехмедъ Хуршидовъ отъ г. Търново, състоящъ отъ 2900 гроша и 20¹/₂ лири турски и лихвитѣ имъ.

Желающитѣ да купятъ това имущество, могатъ да наддаватъ всякидневенъ въ канцеларията ми съ исключение на несприжтственнитѣ дни.

г. Търново, 26 февруарий 1885 г.

Съдебенъ приставъ: Ст. Н. Смиловъ.

2—(30°)—3

Руссенский съдебенъ приставъ.**П О К А Н А**

№ 100.

Подписаний Н. Василевъ, съдебенъ приставъ при Руссенский окр. съдъ на I участъкъ, на основание испол-

нительный листъ №. 7122 и ст. 337, § 3 отъ Врѣм. Сжд. Правила, поканвамъ Русскоподданныя Яковъ Ланге, бивший Руссенский житель, а понастоящемъ живущъ въ Руссия, да плати 3800 лева възнаграждение за водение на дѣлото въ 4 съдебни инстанции на Иванъ Симеоновъ отъ послѣдното троекратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 20 дни.

Руссе, 14 февруарий 1885 г.

Съдебенъ приставъ: Н. Василевъ.

2—(270)—3

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 105.

Подписаний съдебенъ приставъ при Руссенский окр. съдъ, II участъкъ, Димитръ Овчаровъ, на основание исполнительный листъ № 471, издаденъ отъ Балбунарский мировой съдия на 18 августъ 1883 г., въ полза на Михалъ Х. Геновъ изъ г. Руссе, противъ Колю Гждевъ отъ с. Черешово, за 1400 гроша и съгласно ст.ст. 452, 454, 455, 456, 457 и 465 отъ Врѣм. Сжд. Правила, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание, че отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящето въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и слѣдъ два мѣсеца, ще се почне и предъложи 61 день публичната продажна на недвижимото имущество, принадлежаще на отвѣтникътъ Колю Гждевъ, състояще отъ единъ домъ, находящъ се въ с. Черешово, между съседитѣ: отъ едната страна домътъ на Колю Андрѣевъ, отъ втората — домътъ на Илия Дамияновъ, отъ третата — домътъ на Цони Андрѣевъ и отъ четвъртата — поле, който (домъ) състои отъ 4 стан, създани върхъ поднища и покритъ съ керемиди и съ около 2 дюлюма дворъ.

Това имущество не е заложено никому, проданъта на което ще почне отъ оцѣнка 1400 гроша.

Желающитѣ Гг. да купятъ това имущество могатъ да се явятъ въ канцеларията ми за да разгледатъ формалноститѣ и да наддаватъ всяки рень часа отъ 8—12 предъ пладнѣ и отъ 2—5 послѣ пладнѣ.

г. Руссе, 14 февруарий 1885 г.

Съдебенъ приставъ: Д. Овчаровъ.

2—(272)—3

ПРИЗОВКА

№ 1113.

На основание ст. 115, п. 2 отъ Врѣм. Сжд. Правила, призовава се Иванъ Маньовъ, ж. отъ г. Пирдопъ, а понастоящемъ живущъ въ Гюргево — Ромъния, да се яви въ камарата на Златишкий мировой съдия лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване на настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения върху му искъ отъ Василь Ив. Балабановъ отъ Пирдопъ, повѣренникъ на наследницитѣ на Х. Павела Х. Стоевъ отъ сѣщия градъ, за 1001 гроша по записъ.

Въ случай на неявка, мировой съдия ще постѣпи съгласно ст. 115 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Мировий съдия: Д. Балласовъ.

Секретарь: П. Х. Печовъ.

2—(296)—3

ПРИЗОВКА

№ 324.

Ловчанский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣмннитѣ Сѣд. Правила, призовава Зюнбюль Х. Хюсинова, жена на покойний Барутчи Молла Мустафа и чадата му: Расимъ, Едхемъ-Ибрахимъ, Али, Хатидже и Рюйде Барутчи Молла Мустафови, бивши ж. на г. Ловечъ, а по настоящемъ живущи въ Цариградъ (Турско), да се явятъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Ловчанското мирово сѣдилище въ срокъ четири-мѣсеченъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу тѣхъ искъ отъ Мехмедъ Ефенди Ахмедовъ отъ Ловечъ, повѣренникъ на Фатиме Х. Османова, жена на покойний Ахмедъ Бей, чадата му Айше и Емине Ахмедъ Вейови, отъ сѣщия градъ, за 2300 гроша.

Въ случай, че призоваемитѣ не се явятъ въ узаконения четири-мѣсеченъ срокъ, мировий съдия ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. Ловечъ, 9 февр. 1885 г.

Мировий съдия: Желѣзковъ.

Секретарь: Б. Икономовъ.

2—(247)—3

ПРИЗОВКА

№ 325.

Ловчанский мировий съдия, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣмннитѣ Сѣд. Правила, призовава Ахмедъ Х. Вехабоу, бывший Ловчанский житель, а по настоящемъ живущъ въ г. Солунъ (Турско), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Ловчанското мирово сѣдилище, въ срокъ четири-мѣсеченъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговаря на предъявения срещу него искъ отъ Михалъ Хр. Радославовъ отъ Ловечъ, повѣренникъ на Хатидже Мехмедова Х. Вехабова отъ сѣщия градъ за 1600 гр.

Въ случай, че призоваемия не се яви въ узаконения четири-мѣсеченъ срокъ, мировий съдия ще постѣпи съгласно ст. ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Ловечъ, 9 февр. 1885 г.

Мировий съдия: Желѣзковъ.

Секретарь: Б. Икономовъ.

2—(248)—3

Бѣленско мирово сѣдилище.

ПРИЗОВКА

№ 907.

Бѣленский мировий съдия, възъ основание ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава отвѣтника Алиманъ Мехмедовъ, житель изъ с. Чърковна, а понастоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой повѣренникъ въ залата на Бѣленското мирово сѣдилище слѣдъ шесть-мѣсеченъ срокъ отъ дѣня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, да отговаря на пред-

явения срещу му искъ отъ Горне-Орѣховский житель Х. Савва Х. Христовъ, за 1159 гроша.

Въ противенъ случай, мировий съдия ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Бѣла, 23 февруарий 1885 г.

Мировий съдия: Давидовъ.

Секретарь: Д. Черневъ.

2—(301)—3

ПРИЗОВКА

№ 908.

Бѣленский мировий съдия, възъ основание ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава отвѣтника Мехмедъ Абдуловъ, житель изъ с. Чърковна, а понастоящемъ въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви лично или чрезъ свой повѣренникъ въ залата на Бѣленското мирово сѣдилище слѣдъ шесть-мѣсеченъ срокъ отъ дѣня на послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държав. Вѣстникъ“, да отговаря на предъявения срещу му искъ отъ Горне-Орѣховский житель Х. Савва Х. Христовъ, за 475 гроша.

Въ противенъ случай, мировий съдия ще постѣпи съгласно чл. чл. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

г. Бѣла, 23 февруарий 1885 г.

Мировий съдия: Давидовъ.

Секретарь: Д. Черневъ.

2—(302)—3

Разградский сѣдебенъ приставъ.

ОБЪЯВЛЕНИЕ

№ 260.

Долуподписаний сѣдебенъ приставъ при Разградский окр. сѣдъ, на I участъкъ, на основание исполнительный листъ подъ No. 230 отъ 5 септемврий 1884 г., издаденъ отъ Разградский мир. сѣдия, и съгласно ст. 452, 454, 455, и 465 отъ Врѣм. Сѣдеб. Правила, честь имамъ да обява на почитаемата публика, че слѣдъ трикратното обнародване на настоящето обявление въ „Държавенъ Вѣстникъ“ и до 61 дѣнь, ще се произведе публиченъ търгъ въ канцеларията ми при Разградский окр. сѣдъ на единъ дюкянъ, находящъ се при Разградската желѣзнопътна станция, построенъ отъ дървенъ материалъ, покрытъ съ керемиди, отъ дирѣ градина около половинъ леа, при съсѣдитѣ: Танасъ Х. Рашевъ, пѣтъ и пѣтъ; ще почне отъ първоначалната оцѣнка 300 леа. Поменятый дюкянъ е собственъ на Вѣльо Сгасовъ, жит. отъ г. Разградъ; ще се продаде за удовлетворение исктъ на Никола Върбановъ отъ сѣщия градъ отъ 1174¹⁰/₄₀ гр. и разноскитѣ до исплащаниято.

Вишепоменятый дюкянъ не е заложенъ нийдѣ; желающитѣ да го купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми въ г. Разградъ, за да разглеждатъ формалността по тая продажба всякий дѣнь отъ часътъ 9 до 12 и отъ 2 до 4 послѣ обѣдъ, съ исключение на празнични дѣни.

г. Разградъ, 21 февруарий 1885 г.

Сѣдебенъ приставъ: Д. Чомовъ.

2—(288)—3

Шумненский окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1655.

По основание ст. 115 п. 3 отъ Врѣмненитѣ Сѣдеб. Правила, Шумненский окръженъ съдъ призовава Рахимъ Ефенди Амишовъ, Риза Ефенди Шакировъ, Кючюкъ Али Алиевъ и Мехмедъ Хафузъ Мустафовъ, бивши жители на гр. Ески-Джумая, а по настоящемъ съ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично или чрезъ повѣреници въ означений съдъ, слѣдъ шесть (6) мѣсеци отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на искътъ предявенъ срещу тѣхъ отъ Стефанъ Христовъ Шишмановъ изъ гр. Е.-Джумая, настойникъ на невзрастнитѣ си братия Петръ и Гуси и сестра си Еленка, за 9356³/₄ гроша по записъ: първия като прякъ длъжникъ, а послѣднитѣ, като негови поръжители.

Въ противенъ случай съдътъ ще постанови съгласно ст. 281 п. 1 отъ Врѣмненитѣ Сѣдебни Правила и ще постанови заочно рѣшение.

г. Шуменъ, 18 февруарий 1885 г.

Председателъ: Д. Константиновъ.

Секретаръ: Х. Д. Харизановъ.

3—(289)—3

Вратчанский окръженъ съдъ.**РЕЗОЛЮЦИЯ.**

Въ името на Негово Височество Александръ I Князь на България, Вратчанский окръженъ съдъ, въ открито сѣдебно засѣданіе на хилядо осемстотинъ осемдесетъ и четвърта година юлий шестий день, въ слѣдующий составъ: председателствующий Велю Илиевъ, членове: Николай Ивановъ, Павелъ М. Попповъ, при и. д. подсекретаря Тодоръ Сеизовъ и съ участието на помощн.-прокурора Георги Ив. Попповъ, разгледа гражданското дѣло подъ №. 479 отъ 1883 год. по искътъ на Вела Стоянова, жителка отъ с. Радотина, Орханійска околия, срещу Атидже Новопотурчената, жителка на сѣщото село, а понастоящемъ живуща въ г. Неврокопъ (Македония), за недвижими имущества въ стойность 200 лева.

Възъ основание ст. 134, 138, 281, п. 1, 971 и 972 отъ Врѣмен. Сѣд. Правила, чл. 59 отъ Турский законъ за земитѣ и чл. 1 отъ устава за наслѣдственното право отъ 12 априль 1867 г.

Задочно рѣши:

Признава Вела Стоянова отъ с. Радотинъ, Орханійска околия, за наслѣдница на баща си Стоянъ Пауновъ и осъжда Атидже Новопотурчената отъ сѣщия градъ, живуща въ настоящемъ въ г. Неврокопъ (Македония), да предаде на Вела Стоянова въ натура половината отъ матернала на къщата, или да заплати стойността 100 лева и да ѝ предаде селището, останѣли отъ баща ѝ Пауновъ.

При това осъжда още Атидже Новопотурчената да заплати на Вела Стоянова сѣдебни разности и право за водение на дѣлото лева 39.

Настоящото рѣшение е неокончателно и подлежи на обжалване предъ Софійский апелативенъ съдъ въ дву-

мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното му публикуване въ „Държавенъ Вѣстникъ“.

Първообраза подписали: председателствующий Велю Илиевъ, членове: Никола Ивановъ и Павелъ М. Попповъ. г. Вратца, 14 февруарий 1885 г.

Председателъ: Д. А. Кръстичъ.

Подсекретаръ: Парпановъ.

3—(267)—3

Плѣвенский окръженъ съдъ.**ПРИЗОВКА**

№ 1269.

Плѣвенский окр. съдъ, възъ основание ст. 115, п. 3 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Марянъ Христовъ, бивший житель отъ г. Плѣвенъ, а сега въ неизвѣстно мѣстожителство, да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣреникъ въ залата на този съдъ въ шести-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, да отговаря на предявения срещу него искъ отъ Иванъ Геловъ, житель отъ г. Плѣвенъ, за 5718 гроша.

Въ случай неявяването му, съдътъ ще постанови съгласно ст. 815, п. 1 отъ Врѣм. Сѣд. Правила.

Председателъ: Ив. Ив. Доковъ.

Секретаръ: В. Стояновъ.

3—(281)—3

Силистренский окръженъ съдъ.**ОБЪЯВЛЕНИЕ**

№ 1733.

Силистренското окр. сѣдилище, на основание ст. 850 отъ Врѣмен. Сѣд. Правила, търси отклонивши се отъ предварителното дирение Халилъ Исмаиловъ Черковналъ, житель изъ с. Капаклий, Ак-Каджларска околия, Силистренско окръжие, обвиненъ въ кражба съ взломъ.

Отличителнитѣ бѣлѣзи на поменѣти обвиняемъ сж: на възраст около 35-годишенъ, ръстъ среденъ, мустаци кестаниени, брада бръснѣта, лице слабо и коса тоже кестаниена и наоколо подбръснѣта.

Който знае гдѣ се намира рѣчений Халилъ Исмаиловъ Черковналъ, задължава се да съобщи на най-близкитѣ административни власти, а тия послѣднитѣ се умоляватъ да го препратятъ въ този съдъ по установения редъ. г. Силистра, 10 априлий 1885 г.

Председателъ: Т. Миковъ.

Подсекретаръ: К. Шоропловъ.

3—(476)—3

ПРИЗОВКА.

№ 718.

Силистренский окръженъ съдъ, на основание ст. 83 и 115, п. 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Я и Джига, живущъ понастоящемъ въ с. Пражова (Ромѣния — Добруджа), да се яви самъ лично или чрезъ свой законенъ повѣреникъ въ този съдъ най-късно слѣдъ четири-мѣсеченъ срокъ, считаемъ отъ деньтъ на послѣдното трикратно обнародване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговаря на искътъ (ст. 427

отъ Врѣмен. Съдебни Правила), заведенъ отъ Ахилевъ Д. Златаровъ, жителъ изъ г. Силистра, противъ него и д-ръ Иванъ Енчевъ, жителъ изъ г. Силистра, за неправилно налагане заповѣдъ на едно лозе, находяще се въ Силистренскитѣ лозя, въ мѣстността наричаема „Асланлъ-Трансасъ“, между съседитѣ: Бица Димитрова, Колю Динковъ, Хаджи Парушъ и Симеонъ Филиповъ отъ 1091 метра, което лозе е останало наслѣдство отъ майка му. Запрещението на това лозе е наложено по възисканieto на д-ръ Иванъ Енчевъ за дългъ на Яни Джига.

Ако въ поменатий горѣ срокъ Яни Джига не се яви въ сѣдѣтъ да отговаря на заявѣний противъ него искъ, то сѣдѣтъ ще постѣпи, въ отношение къмъ него за неявката му, съгласно ст. 281, п. 1 отъ Врѣмен. Сѣд. Правила.

г. Силистра, 8 февруарий 1885 г.

Предсѣдатель: Т. Миковъ.

3-(259)—3

Секретаръ: А. Ременковъ.

Никополский мировий сѣдья.

ПРИЗОВКА

№ 1378.

Никополский мировий сѣдья, на основание ст. 115, § 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Яняли Стефанъ Астериносъ Кекоросъ, бивший жителъ Никополски, а сега живущъ въ г. Александрия (Египетъ), да се яви лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на този сѣдъ най-късно въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ Димостенъ Ламбриносъ, жителъ отъ г. Никополъ, за 500 лева.

Въ случай на неявяване, сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

г. Никополъ, 16 февруарий 1885 г.

Мировий сѣдья: П. Пенчовъ.

Секретаръ: Н. Петрушевъ.

3—(268)—3

ПРИЗОВКА

№ 899.

Никополский мировий сѣдья, на основание ст. 115, § 2 отъ Врѣм. Сѣд. Правила, призовава Тодоръ Ивановъ, бивший жителъ Никополский, а понастоящемъ живущъ въ г. Корабия (Ромъния), да се яви лично или чрезъ законенъ повѣренникъ въ залата на този сѣдъ най-късно въ четири-мѣсеченъ срокъ отъ деньтъ на послѣдното троекратно публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да отговори на предъявения срещу него искъ отъ Димитръ Т. Тортомановъ, жителъ отъ г. Никополъ, повѣренникъ на Николай Т. Тортомановъ, жителъ отъ сѣщия градъ, за 1000 лева, по една полица.

Въ случай на неявяване, сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно ст. 48, 100, 103, 115 и 116 отъ гражд. мирово сѣдопроизводство.

Мировий сѣдья: П. Пенчовъ.

Секретаръ: Петрушевъ.

3—(256)—3

ПРИЗОВКА

№ 322.

Балбунарский мировий сѣдья, съгласно ст. 115 п. 3 отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила, призовава Зюхра Ахмедова и съпругътъ ѝ Назмѣфъ Уста Арнаутинъ, жит. отъ с. Писанецъ, а за сега живущи въ неизвѣстно мѣстожителство, да се явятъ лично или чрезъ свой законенъ повѣренникъ въ залата на Балбунарското мирово сѣдилище, най-късно до (6) шесть мѣсеца отъ послѣдното трикратно публикуване настоящата призовка въ „Държавенъ Вѣстникъ“, за да отговарятъ на предъявения срещу имъ искъ отъ Пеня Николовъ изъ село Писанецъ, за 800 гроша, заедно съ законната имъ лихва.

Въ случай че не се явятъ, мировий сѣдья ще постѣпи съгласно ст. 115 и 116 отъ гражданското мирово сѣдопроизводство.

с. Балбунаръ, 5 февруарий 1885 г.

Мировий сѣдья: М. Ивановъ.

Секретаръ: В. Маноловъ.

3—(249)—3

Руссенско апелативно сѣдилище.

ПРИЗОВКА

№ 456.

Руссенский апелативенъ сѣдъ, отдѣление гражданско, на основание ст. 115 п. 2 отъ Врѣменнитѣ Сѣд. Правила, призовава наслѣдницитѣ на покойнитѣ Х. Добри Пенчовъ и синоветѣ му Х. Василь и Ангелъ, а именно: 1) Радославовъ, прямъ длъжникъ и наслѣдникъ, Тоша и Х. Пена Х. Добреви, Иова Радославова, съпруга на Хаджи Добри; 2) Добри, Иова, Георги и Къна Х. Василеви чада и съпругата на Хаджи Василя-Анна И. Боева, чадата при майка си Анна, която е и тѣхната настойница, и 3) Никола, Добри и Стефанъ Ангелови и съпругата на Ангела—Мария Станева, всички жители и находящи се до сега въ г. Котелъ, Сливн. окръжие, Источна-Румелия, да се явятъ въ залата на Руссенский апелативенъ сѣдъ лично или чрезъ законни повѣренници, слѣдъ истичанието на 4 мѣсеца отъ трикратното публикуване настоящата призовка въ „Държ. Вѣстникъ“, за да дадѣтъ отговори и допълнителни объяснения на въззивната жалба, подадена отъ Ангелъ Х. Добревъ, дѣйствувавши като отвѣтникъ и повѣренникъ на другитѣ отвѣтници, жалба, съ дата 8 августъ 1880 год. подадена срещу рѣшението на закритий Балчикский окръженъ сѣдъ отъ 25 юлий 1880 год. съ което сѣ осѣдени покойнитѣ Х. Добри Пенчовъ и синоветѣ му Ангелъ и Х. Василь Добреви, а тѣй сѣщо и Радославъ Х. Добревъ, като взаимни длъжници да платятъ на Х. Генча Х. Тиневъ, жителъ изъ сѣщия градъ, дългътъ си 440 (четирисотинъ и четиридесетъ) лири турски, лихвата имъ отъ 1 февруарий 1880 г. до исплащанието на цѣлата сума и съдебнитѣ разноски.

Въ случай на неявяване, сѣдѣтъ ще постѣпи съгласно ст. 302 отъ Врѣменнитѣ Съдебни Правила.

г. Руссе, 15 февруарий 1885 г.

Предсѣдатель: Хр. Бановъ.

Секретаръ: П. Райчевъ.

3—(276)—3